ଉତ୍କଳକବି

ଶ୍ରୀବଳଦେବ ରଥ କବିସୂର୍ଯ୍ୟବ୍ରହ୍ମଗୁରୁଙ୍କ ବିରଚିତ ।

(ଆଠଗଡ଼ ରାଜାଙ୍କ ନାମରେ ଭଣିତ)

କିଶୋରଚନ୍ଦ୍ରାନନ୍ଦଚମ୍ପୂ

ଶ୍ରୀଶ୍ରୀରାଧାକୃଷ୍ଣକେଳି ବର୍ଣ୍ଣନାତ୍ମକ
ଚତୁଷ୍ପଦୀ ଓ ସଂସ୍କୃତ ପଦ୍ୟ ଗଦ୍ୟମିଶ୍ରିତ କାବ୍ୟ ।

ପଣ୍ଡିତ ଶ୍ରୀରତ୍ନାକର ଗର୍ଗବଟୁଙ୍କ
ଦ୍ୱାରା
ପ୍ରକାଶିତ

ପ୍ରଥମ ସଂସ୍କରଣ ।

The Union Printing Wo ks,
Printed by A. H. Seth.
CUTTACK.
1923.

ମୂଲ୍ୟ ଟ° ୵ ଦୁଇଅଣା ମାତ୍ର ।

କିଶୋରଚନ୍ଦ୍ରାନନ୍ଦଚମ୍ପୂ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାୟ ନମଃ ।

ମଙ୍ଗଳାଚରଣ ।

ଚେତନେ ଯେନେନ୍ଦ୍ର କୃଷ୍ଣାବସନବତରଣୋଦ୍ଵେଗନୈପୁଣ୍ୟପୂର୍ଣ୍ୟଂ
ପାର୍ଥାନର୍ଥାନ୍ କରୁଣାମଧିପତବହୃତାନ୍ ଯୋ ଜୁହାବାହ୍ଵବାଗ୍ନୌ ।
ସତ୍ୟାମତ୍ୟାନସୂଦ୍ୟୋ ଭୂବମମରତରୁଂ ସ୍ଵର୍ଗତୋଽନର୍ଗଳୌଜା
ହନ୍ତା ଦନ୍ତାବଲୀର୍ତ୍ତୈଃ ସ ପରମପୁରୁଷଃ ସନ୍ତତଂ ଶଂ ତନୋତୁ ।

କ୍ୱ ବସ୍ତୁ ହସଂଷ୍ଠାନଷ୍ଠାଚରଣଲମ୍ଫଠାଙ୍ଗ୍ରିଦ୍ଵୟଂ
ମହୀ କ୍ୱ ଚ ଲସନ୍ମହାରଜତଜାତକୈକଂ ପୁନଃ ।
ତୟୋଃ କ୍ୱ ଘଟନାବଧୌ କ୍ୱ ବନଜଲ୍ପନଂ ସ୍ଵଲ୍ପଧୀ-
ରହଂ କ୍ୱ ଚ କଥଂ ହଠାଦୁଦିତମୀଦୃଶଂ ସାହସ ॥

କଥମହମିହମହତମହମହୋଦଧେର୍ମନ୍ଦମଣିନନ୍ଦୁଖଯନ୍ଦୋହସ-ନ୍ଦୋହଦରଙ୍ଗମହତୋବିହାରଶାଳିନୋ ମଧୁରେ ମଧୌ ବଧୂଧିତନ୍ୟାଙ୍ଗ୍ୟେ-ଦ୍ଧାନ୍ତସ୍ୟସର୍ବେଶ୍ଵରସ୍ୟଶ୍ରୀନନ୍ଦନନ୍ଦନସ୍ୟାଖଣ୍ଡିତଦୋମଣ୍ଡଳପଚଣ୍ଡୀର୍ଣ୍ଣକ୍ରି-ତାନେକାନେହସୋ ଭଗବତୋ ମାର୍ତ୍ତଣ୍ଡସ୍ୟ ସ୍ଵକୃତକୃତାବତାରସ୍ୟା ରାଧୟା ସହ ଲୀଳାଂ ଲୋକୋତ୍ତରାମଲ୍ପଧୀର୍ଜଳ୍ପାମୀତି କଦାଶ୍ଚନ୍ତ୍ୟୋମାଧ ।

(୧) କ—   ଲଳିତା ପ୍ରତି ଶ୍ରୀକିଶୋରୀ ।

ରାଗ ସାବେଷ୍ଟ । ତାଳ ତ୍ରିପୁଟା ।

କି ଦେଖିଲି ରେ, କହିତ ନୁହଇ ଭାରତୀରେ । କାଲି ଯା ଦୂରରୁ ଦେଖି, କଳନା କଲା ମୋ ଆଖି, କଳାଇନ୍ଦୀବରଆରତି ରେ । ପଦ ।

କେଳିକଦମ୍ବଲତାର, କୋଳେ କି ଶ୍ୟାମଳ ତାର, ତେଜ ସେ ରବିଶତାର ଠାରେ । କମ୍ପି ମୋର କଳେବର, ହୋଇଗଲା ଆରପାର, ଯାହାକୁ ଡରଇ ତା-ରତିରେ । ୧ । କୁସୁମକୋଦଣ୍ଡ କାଣ୍ଡ, କେତେ କରିଥିଲା ଚୂର୍ଣ୍ଣ, କର୍କଶ ନୋହିବା ଭାରତୀରେ । କହିବ ବରଜ ଲଙ୍କା,

କେବଳ ହେଲା ମୋ ମନ୍ଦା, ମଜ୍ଜିଯିବ କି ଉଦ୍ଧରନ୍ତରେ । ୨ । କିମୋହନ ମଞ୍ଜୁଳା ଧର, କୋଟିକାମକଳାଶିଶ୍ରୀ, ଦୂରନ୍ତ ସେ ଶ୍ୟାମମୂରତିରେ । ଲୁବ୍ଧା କରେ ମୁଁ ଯାତାକୁ, କାହିଁକି ଯଉଜ ତାକୁ, ଚିତ୍ତୁ ରଖିଲି ଜର-ଜରେ । ୩ । କି ମାତ କି ଜାତି ଶୀଳ, କି କୁଳବରତଫଳ, ଠଉର ନ ପାରେ ମୋ ମତିରେ । କୋମଳତର ମୋହନ, କୁଞ୍ଜକୁଷିରୁ କି ସ୍ୱନ, ଆସି ଚୁମ୍ବିଦେଲା ମୋ ଶ୍ରୁତିରେ । ୪ । କଳବଳ ଛଟପଟ, ହୋଇ ଯାଉଛି ନିପଟ, ଯଦେବଶ ଅଯନ ବରତିରେ । କହଇ ଶ୍ରୀବାଳୁଙ୍କେଶ,-ଶରଣ ଧରଣୀଇଶ, ଏ କି ଦସ୍ତ୍ର ବନା ପୀରତିରେ । ୫ ।

ନାଦଃ କୋଽପି ନିତମ୍ବିନୀଜନମନଃକ୍ଷୋଭକ୍ଷମଃ ଶୁଶ୍ରୁବେ
କାନ୍ତିଃ କାପି ଚଳତ୍କଳାପମୁକୁଟାଲମ୍ବାଚୁରମ୍ବାମ୍ବରେ ।
ଧୈର୍ଯ୍ୟଂ ତତ୍ପ୍ରଭୃତି ସ୍ଖଳତ୍ୟପି ବଳତ୍ୟନ୍ତର୍ବିଲାପୋ ବଲ୍ଗ-
ଦଶାନ୍ତଂ ସଖି ଦୃଶ୍ୟତେ କିମଭିତୋ ମାହେନ୍ଦ୍ରଜାଳଂ ମହଃ ॥

ଶିଖିଶିଖଣ୍ଡାପୀଡ଼ମନୋହରପ୍ରତ୍ୟଗ୍ରମୁଦିରମେଦୁରସମୁଜ୍ଜ୍ୱଳନାଟ ନାଟ୍ୟୋପପଟୁଃ କୋଽପି ସମୂହୋ ମହାଶ୍ୟାମଳଃ ସମଲୋକି ମଦ୍ୟେତ୍ୟୁକ୍ତବତ୍ୟାଂ ଶ୍ରୀମତ୍ୟାଂ ତାଂ ପ୍ରତି ଲଳିତା ।

(୨) ଖ—— ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଲଳିତା ।

ରାଗ କେଦାର । ତାଳ ଝିପୁଟା ।

ଖଞ୍ଜପ ତୁ ହେଲୁ ରେ । ଖେଳାଲୋଳାଖଞ୍ଜନାକ୍ଷି କି ସାହସ କଲୁରେ ॥

(ପଦ)

ଖର୍ବ ହୋଇ ସୁରତରୁକୁସୁମ ବାଞ୍ଛିଲୁ ରେ ।
ଖେଦବୀଜ ନିଜହୃଦ-କେଦାର ବହିଲୁ ରେ । ୧ ।
ଖିଆଲ ପର କି ଧନ ମନରେ ଭଜିଲୁ ରେ ।
ଖଳକାର ନୋହି କଳନାଗକୁ ଗୃଣ୍ଡିଲୁ ରେ । ୨ ।
ଖାଇ ଦେଇ କି ଅମ୍ଳ ଅଚେତା ହୋଇଲୁ ରେ ।
ଖୀରଖଣ୍ଡାଧାର ଖଟ ଉପର ଶୋଇଲୁ ରେ । ୩ ।

ଖର ସ୍ମର ଝାଞ୍ଜିଲବା ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ ପାଇଲୁ ରେ ।
ଖମଣିମଣ୍ଡଳକୁ ତୁ କର ବଢ଼ାଇଲୁ ରେ । ୪ ।
ଖଟେ ଅଷ୍ଟଦୁର୍ଗନାଥ ତୋ ପାଦେ ପହିଲୁ ରେ ।
ଖଞ୍ଜକରେ ଧନ ଦେଇ ପଦେ ନ କହିଲୁ ରେ ।୪ ।

ଦୃଷ୍ଟ୍ୱା ଚଞ୍ଚଳଚନ୍ଦ୍ରକାଞ୍ଚଳଚମତ୍କାରକ୍ଷମଂ ଚକ୍ଷୁଷା
କାବାପ୍ତି ନ ପୁଷ୍ଟଭେଦନେ ନବବଧୂରେକାପ୍ୟଶୋକା ଭବେତ୍ ॥
ବାଲେ ନୂତନସୂତକାଲସ୍ମରତୌ କାଲେଽପି ତାଦୃଗ୍ୱକ୍ତ୍ରା—
ହ୍ୟଂସାମପ୍ୟନଭୂଦ୍ୱ ଲୋକବାଚ୍ୟଃ କିଂ ସାହସ ସ୍ୱୀକୃତଂ ॥

ହନ୍ତ ହନ୍ତାତିକାନ୍ତାତ୍ୟନ୍ତହିତବଚନସ୍ୟ ଲୋକାଗତଲୀଲାଲୋଲ-ଲୋଚନସ୍ୟ ଭବତ୍ୟା ଯୁବତକାନ୍ତପାତିବ୍ରତ୍ୟାତିଶୟ୍ୟପାତନ, ଶିଖଣ୍ଡ-ଶେଖରେ ନଷ୍ଟପଟ୍ଟନ ତମାଳମାଳାନେଚକେ ମହସି ବ୍ୟକ୍ତୀଭାପେଙ୍ଗ-କଟାକ୍ଷକ୍ଷେପବିଳାସଃ ।

(୩) ଗ—— ସଖୀଙ୍କ ପ୍ରତି ରାଧା ।

ରାଗ ତୋଡ଼ିପରଜ । ଆଦିତାଳ
ଶାଲିଣି ତ ଗଳିକଥା ରେ ସଙ୍ଗୀତ ।

ଶୁଣ ପତେ ସିନା ମୁଁ ତୋତେ ପଚାରୁଛି, ବଳ ପଡ଼ିବାରୁ ବ୍ୟଥାରେ । ପଦ ।
କଙ୍ଗାରୁ ବିଷଦ, ଗମ୍ଭୀର ତୋ ହୃଦ, ଗଣ୍ଡି ଧନ ତୋର ସ୍ନେହ ।
ଚେଡ଼ ଖପି ଖେଦ, ହେବାର ଦରଦ, ଯିବାର ଉପାୟ କହ ମୋର । ୧ ।
ଖଞ୍ଜାଇକ ଜଣି, ଲିପି ଝାଟଙ୍କ ଧୂଣି, ରଞ୍ଜାଇଲା ମନ ହଳ ।
ଗୋଲା କରଳରୁ, କହି ପୀୟୂଷରୁ, ସ୍ୱାଦୁଗୁଣ ଗଲା ବଳ ରେ । ୨ ।
ଗିଳିଦେଲା ପୁର,-ନାର-ନୀଳ-ଜାର, କଳିକାମୟ ତମିର ।
ସହନ କି ଗୁହ, ହୋଇଲା ସନେହ, ନଷ୍ଟସ୍ପୃ ହୋଇଲା ଦୂର ରେ । ୩ ।
ଅତାଳପ ନାଟ, ପଟ୍ଟ ଖଞ୍ଜିବାଟ, ପରସ୍ପେ ଥିପେଲା ଉଡ଼ି ।
ଚଣ୍ଡି ଗର୍ଭେ ଗୁଜ, ଗଲା ପର ଗଳି, ବିବେକ ଦେଲା ଢଉଡ ରେ । ୪ ।
ମାଗନ କୁଟୁମ୍ବ, ପାଇଁ ଏତେ ଶ୍ରମ, ଫଳ ହୋଇବ କି କାଳେ ।
ଦ୍ରୋଳିଅ ନ ରଖି, କହ ଚନ୍ଦ୍ରମୁଖି, ଗହଳି ନଥିବା ବେଳେ ରେ । ୫ ।

ଚୋରି ଦେଲ ମୋର, ବାହାର ଭିତର, ହରି ସେ ଅବା ସରେସେ ।
ଗାତ୍ର ଗୋଟି ଯାକ, ପୂରିଲା ପୁଲକ, ଶ୍ରବଣସୀମା ପ୍ରବେଶ ରେ । ୬ ।
ଗରସ୍ତ ଅରୁଚି, କାହିଁକି ଜରୁଚ, ଅଶନ ବସନ ଦେହେଁ ।
ଗୁରୁଜନତତି, ଜାଣିଲେ କି ଗତି, ଅଷ୍ଟଦୁର୍ଗପତି କହେ ରେ । ୭ ।

ସ୍ୱାଭିନ୍ନେ ସଖି ମୁଗ୍ଧ ମାଦୃଶି ଜନେ ତ୍ୱଂ ବଞ୍ଚନାନାଂ ଚଞ୍ଚୁଂ
ନାଗୀତାନବଧାନତା ଗ୍ରନ୍ଥିଲତା ନିର୍ମିତ ଶର୍ମ୍ମାତ୍ମନଃ ।
କ୍ଷୀନାଢ୍ୟା ତଦଭ୍ରିବତଃ ପଥି ରତେ ନାର୍ଦ୍ରାଜରେ ବନ୍ଧୁରେ
ସମ୍ପାଟୋଭିବନ୍ଧୁଦ୍ଧ୍ୟଥାଂ ହର ପଦ୍ମମୋଦଂ ଚ ନୋଦସ୍ୱ ॥

କ୍ଷଣେନ ବାକ୍ଷଣେନ ପ୍ରତିତସ୍ୟାପତ୍ୟସ୍ୟ ସୂରଶରବସପ୍ରସାରପ୍ରତ୍ନୋଗର୍ଶ୍ରୀଂ ମାନ୍ୟଗାଶୁଗବଶେଷନଃଶେଷସାମର୍ଥ୍ୟାଂ କମାଲ ମାଂ କଦର୍ଥୟପି ବ୍ୟର୍ଥମିତି ଗଦିତବତ୍ୟାଂ ସାପି ଗଳତଧୈର୍ଯ୍ୟାଯ୍ୟାଂ ପୁନସ୍ତାଂ ପ୍ରତି ସଖୀ ସମାକୃତଂ ।

(୪) ପ—— ରାଧାଙ୍କ ପ୍ରତି ସଖୀ ।

ରାଗ କାମୋଦୀ । ଏକତାଳୀ ।

ଧେନାଇ ଆମ୍ଭେ ଯେତେ କହିଲୁ ଗୋ । ଧେନିଲୁ ନାହିଁ ବାଳା ପହିଲୁ ଗୋ । ଦୂତଦଣ୍ଡକୁ ଦିଶି-,ଶିଖା ପାଖରେ ରଖି, ଶିଶ୍ୱଷଦେହା ଏହା ସହିଲୁ ଗୋ । ପଦ । ପଦ୍ମନାଥନନ୍ଦନା,-ଅନାଶ୍ରିତ ମନା, କରୁ ଯେ ଥାଉଁ ହଟି ଗ୍ରହିଲୁ ଗୋ । ପଟି ସର୍କ କରେ, ନାହିଁ କି ବିବେକରେ, ମହାର୍ଣ୍ଣବରେ ଅବଗାହିଲୁ ଗୋ । ୧ । ଘୋଟି କଟବମୂଳ, ଘୋର ଘୋର ଜାଙ୍ଗଳ, ଜହର ତୁଲେ ତାହା ପିଇଲୁ ଗୋ । ଘୁମାଇ ମାର ସମ୍ଭ,-ବଲି ନାହିଁକି ଆମ୍ଭ, ସୁଯୋଗୁଁ ସିନା ବଞ୍ଚି ଅଇଲୁ ଗୋ । ୨ । ଧେନ ଧେନାଇଁ ଯାଇଁ, କହିବା ସମୟାଇଁ, ଘଟିଲେ ସିନା ଏକା ଜାଇଲୁଁ ଗୋ । ଘଟନା ବିରହରେ, ଅବଶ୍ୟତ ଜହରେ, ତୋ ଧେନ ଆମ୍ଭଦାଣ ହୋଇଲୁଁ ଗୋ । ୩ । ଦୋଳାରେ ପଡ଼ନ୍ତୁ ମରୁ, ଅଣ୍ଟୁ ତୋ କୁଙ୍କୁମରୁ, ନିକୁଞ୍ଜଦଉତକୁ ରହିଲୁଁ ଗୋ । ଧାଣ୍ଡି ହେଉଛୁଁ ମାନ, ଛନ୍ଦି ଦ୍ରାଣତ-ପନ,-ନେହା ଯା ଅମ୍ଭ ବଶ ନୋହିଲୁ ଗୋ । ୪ । ଘନେ ଚପଳାଳିଳା,

ଗୃହିଁ ଘନକୁନ୍ତଳା; ତୁ କି ଏ ଅଭିଳାଷ ବହିଲୁ ଗୋ । ଧୀର ହେଲୁକି
ରସେ, ଅଷ୍ଟଦୁର୍ଗେଶ ଭସେ, ଅବଶ୍ୟ ମୋହନକୁ ମୋହିଲୁ ଗୋ । ୫ ।

ବନ୍ୟା ମାର୍ତ୍ତଣ୍ଡକନ୍ୟାତଟନିକଟଭୁବଃ ପ୍ରେଷଣଂ ନେତ୍ରପଥ୍ୟଂ
ଭୃତ୍ୟୋଽସ୍ମାଭିଃ ପ୍ରଯୁକ୍ତା ଶ୍ରବସି ନ ଲଳିତା ତୁଚ୍ଛକୁପ୍ତା ଚକାସ୍ତା ।
ବୈଦେଦ୍ୟ ସଦ୍ୟଃ ସମୁହ୍ୟଦ୍‌ଗଦକୁନ୍ଦ ଚତୁରେ ଯଦ୍ୟପେକ୍ଷାନବଦ୍ୟେ
ଯାମଃ କାମସ୍ୟ ପୂର୍ତ୍ତୌ ପତଇହ ଜଗତଃ କେବଳଂ ତେଽବଲମ୍ବଃ ॥

ସ୍ୱାମିନ୍ୟନୁଜ୍ଞାନୁଲଙ୍ଘନଜଙ୍ଘାଲତୟୈବ ମାଦୃକ୍‌ପ୍ରିୟଜନପ୍ରଣୀତ-ପ୍ରଯତ୍ନାନାମନୁପଧିକାପରଣତଃପରମେଶ୍ୱରାଧୀନଂ ତର୍କୟେଦର୍କମିତ୍ୟୁକ୍ତ୍ୱା ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାନ୍ତିକଂ ପ୍ରବିଶ୍ୟ ବିଜ୍ଞାପୟାମାସ ଲଳିତା ।

(୫) ଟଂ— ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ପ୍ରତି ଲଳିତା ।

ରାଗ କୁମ୍ଭକାମୋଦୀ । ଏକତାଳୀ ।

ନୂଆନଟପଟଳୀମୁକୁଟ ହେ ! ନାହିଁ କି ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗସୁଖ ।
ନପଟ ନାସ୍ତେଜ, ଦିଶୁନ୍ତ ତ ଆଜ, ନଚଳସଚନ୍ଦ୍ରମୁଖ । ପଦ ।
ନୀଳୋତ୍ପଳ ବାସି, ହେଲାପରି ଦିଶି,-ଯାଉଛି ଦୂରୁଁ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ ।
ନାସା ନୀଳତଳ,-ଫୁଲରୁ ଅନଳ, ପ୍ରସରୁଛି ବେଗ ବେଗ । ୧ ।
ନୀପଉପବନ, ନିକଟ ପବନ, ସ୍ପରସଲୁ ଯେବେ ଡ଼ର ।
ନଦୀକୂଳ ସ୍ଥଳ, ଏ ବଡ ଶୀତଳ, ନୁହନ୍ତି କି ବିହାର । ୨ ।
ନଦ ନାହିଁ କି ନ,-ଯୂନ, ନିଶୀ ଦିନ, ଆହା ମରଇ ମୋ ଧନ ।
ନବନୀତ ତନ୍ତୁଁ, ମୃଦୁ ଦେହେଁ କାନ୍ତୁଁ, ସମ୍ଭବିଲା ଏ କଦନ । ୩ ।
ନବହେମଦ୍ୟୁତି, ଅମଳାଏ ନିତି, ନିଅନ୍ତୁ ଫୁଲ ଏ ବନ ।
ନେତ୍ରପଥେ ପଡ଼, ଗଲେ କି ସେ ଛାଡ଼ି, ଛାଡ଼ ଯାଉ ନାହିଁ ମନ । ୪ ।
ନ ବିହର ଗୋପ,-ସଙ୍ଖାଳି ଏ ପାପ, ଗହନରେ କିଛିଦିନ ।
ନରେଶମଣ୍ଡନ, ଶ୍ରୀହରିଚନ୍ଦନ, ଜଗଦ୍ଦେବ ସ୍ତବ ଘେନ । ୫ ।

ହା ହା ହନ୍ତ ହତାସ୍ମି କେନ ବକସନ୍ନୀଳାଶ୍ମତେଜୋଘଟା
ଧୂର୍ଯ୍ୟଂ ପର୍ଯ୍ୟୁଷିତୋତ୍ପଳାବଳିରୁଗ୍ଣମାସୀନ୍ନିଧସ୍ତେ ବପୁଃ ।

ନାବ କ୍ରୀତସ୍ତ ପଦ୍ମାନ୍ୟପି ଦନାନ୍ୟମ୍ଭୋରୁହାଷାର୍ଭକାନ୍
ବାର୍ତ୍ତାଂ ନେଦମଖଣ୍ଡଶୈତ୍ୟବଭବ ମାର୍ତ୍ତଣ୍ଡପୁଞ୍ଜ୍ୟାସ୍ତୁଟଂ ॥

ଚନ୍ଦ୍ରକାପୀତଯୁଦ୍ଧତରେନ୍ଦ୍ରକିଶୋରଚନ୍ଦ୍ରଚୂଡ଼ାମଣେ ତାଦୃତଂନତ୍ରଳସ-କେଳିକଳାକଳ୍ପଳ୍ପଳନଲଳତାସ୍ୟ ବପୁଷେ ଭବତେ ଭବତ୍ତ ନ କିଂ ହତମଶ୍ରାନ୍ତଂ ବାହ୍ମୀତଟପର୍ଯ୍ୟଟନଂ ।

(୬) ଚ— କୃଷ୍ଣ ।

ରାଗ ପଞ୍ଚମବରାଡ଼ି । ତାଳ ଝିପୁଟା ।

ଗୃହେଁ ଗୃହେଁ ତୋ ସରଣୀ-,କକୁଭକୁ ରେ ତରୁଣି, ଚନ୍ଦ୍ରାପିତ ପର ଥିଲି ବସି । ଚନ୍ଦ୍ର ମଶିଲ ମୁଁ ତୋତେ, ଗୃହେଁ ଯା ଅତରକତେ, ଗୃହଚନ୍ଦ୍ରୁ ମିଶାଇଲୁ ଅଁସିରେ । ଚଳାପାଙ୍ଗି । ଚନ୍ଦ୍ରରୁ ଚପୁଡ଼ ସୁଧାଝର । ଚନ୍ଦ୍ର-ଭୂଷିତର ମୁଖେ ଭର । ଗୃହଭୁର୍ଯ୍ୟ କୁପାଳୁଦଣ, ବର୍ଷ ରଖିଲ ମୋ ପ୍ରାଣ, ଯେନାଲୁତ ଏତେ ସଉ କର ରେ । ୧ ।

ତେତା ଥିଲା ପର କଛ, ପ୍ରଗତତ ହେଉଅଛୁ, ଚକ୍ରଣନ୍ତ ଦଶୁଛି ତୋ ଦେହ । ଚନ୍ଦ୍ରି କ ଲାଞ୍ଛନ ସତେ, ଗୃମରଚକୁର ମୋତେ, ଚନ୍ଦ୍ରି କାହିଁ ପଚ୍ଛୁରଲୁ କହ ଗୋ । ଚଳାପାଙ୍ଗି । ଚୁମ୍ଭି ରବନଦ୍ଧମାର ମାର । ଚନ୍ଦ୍ରକା-ଚସ୍ତ ତୁଷାର ସାର । ଗୃହରୁ ମାରୁତରୁ ତରୁ-,ତଳ ଶୀତଳ ହେତୁରୁ, ଛନାଏତ ଖେଦ ନାହିଁ ମୋର ଗୋ । ୨ ।

ଗୃହ ହରତରେ ଦେହ, ଚଦ୍ରଉଥାନ୍ତି ବାନ୍ଧୁଷ, ଚୁଳମୂକୁଟିଅ ସଖୀ-ମାନେ । ଡମ୍ବମର ଶୃଙ୍ଗ ବେଣୁ, ବାଦ୍ୟନାଦ ଶୁଣୁ ଶୁଣୁ, ଶେଷ ହୁଏ ଦନ ଦନେ ଦନେ ଗୋ । ଚଳାପାଙ୍ଗି । ଚୁମ୍ଭି ବାରୁଣୀଙ୍କ ଦନହୁ୍ୟଢ଼ି । ଚପଳେ ଅମ୍ବର ବରଙ୍କନ୍ତି । ଚରମ ଙ୍ଗଗ ମୋ ଭ୍ରମ, ଲଗିନାହିଁ ଭ୍ରମେ ତ୍ତର, ଚମକତ ନାହିଁ ମୋର ଗ୍ଳନ୍ତ ଗୋ । ୩ ।

ଗୃମୀକରଗୃହରୁଶିଖୀ, ସୁନ୍ଦରୀ କେଉଁ ଅମରୀ, ଗୃହି ନାହିଁ ଦନେ ମୋ ନୟନ । ଚମତ୍କାର କଥା ଦେଖି, କପଟ ପେଟରେ ରଖି, ତୋତେ ନିଜ ନ କହନ୍ତି ଧନ ଗୋ । ଚଳାପାଙ୍ଗି । ଚଗଚର ଗୃହିଲ ଭସ୍ମମନ୍ତୁ ।

ଚିଁକାଟି ଦେଲୁ ମୋ ହୃଦାଶଯ୍ୟ । ଚରଣ ଯୁଗକୁ ତୋର, ବନ୍ଦେ ଅଷ୍ଟ-ଦୁର୍ଗେଶ୍ୱର, ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନାହିଁ ଥିଲେହିଁ ବଞ୍ଚାଅ ଗୋ । ୪ ।

କଲ୍ୟାଣଂ ବହ୍ନିଭୂନାଂ ବଗଳିତବସ୍ତ୍ରସାଂ କଂ ସ୍ୱଦାରୈରୁଦାରୈଃ
କାଚଦ୍ବାଲ୍ୟବଲୀନାଂ ଶ୍ରିୟମନୁଭବସି ପ୍ରତ୍ୟହଂ ସତ୍ୟସନ୍ଧେ ।
ଦୀନଶ୍ଚିନ୍ତାମଣୀନାଂ ଚିତମିବ ସୁତରାଂ ତ୍ୱାଂ ପ୍ରପଦ୍ୟାସ୍ମି ତୁଷ୍ଟ-
ସ୍ତ୍ୱିନ୍ନଂ ସନ୍ଧ୍ୟାତମୋବା ବଧୂମୁଖି ମମ ଯଦ୍ଯାସି ନେଦାତଥିତ୍ୱଂ ॥

କିମଦ୍ୟ ଲଳିତେ ଧରଣୀପୁରନ୍ଦରମସଞ୍ଚାରଚରବଗ୍ରହଗ୍ରହଲରଦ୍ଧ-ଗ୍ରହକରନକରବ୍ୟତିକରତପ୍ତାଙ୍କୁରଂ ତଦା ବୃଷ୍ଟ୍ୟେବ ଦାସ୍ୟାଦି ପ୍ରବିଷ୍ଟଂ ସନ୍ତତ-ମାଦତସ୍ମା ଲଳିତା ।

(୭) ଛ— ଲଳିତା ଃ—

ରାଗ ମୁଖାରୀ । ତାଳ ଝିପୁଟା ।

ଛଳବାଣୀ କାଳିଶି ହେ ! ଛାଡ଼ ଏ ସାହସ ହେ । ପଦ ।
ଛବିତ ଆବଳ ଦଶେ । ଛପିବାର ଅଛି କି ସେ । ୧ ।
ଛେଳରୁତ ଚାନ୍ଦ୍ରା ବଳ । ଛାତରେ ଗଲାଣି ଗଳି । ୨ ।
ଛୁଟି ଯାଇ ଚେତନା । ଛଟପଟ ହେବ ସିନା । ୩ ।
ଛଣାସ୍ତଯାପର ଦଶେ । ଛୁଇଁ ଦେଲେ ଦଷଟି ସେ । ୪ ।
ଛଟା କାହା କଣ୍ଠାଧର । ଛୁରୀ ଦେଲାଣି ବଧର । ୫ ।
ଛନ୍ଦ ମନ ତୁମ୍ଭ ସ୍ତନେ । ଛଡୁଇଦୁର୍ଗେଶ ଭଣେ । ୬ ।

ଅଁକ୍ଷାନାଭିନଷ୍ଟାଂ ବିହାସ୍ୟ ଚୁକ୍ରତାମାଲିଙ୍ଗ୍ୟ ତ୍ୱାଂ ମନ-
ସ୍ତାପଲ୍ୟାଦ୍ବରମେତଦୀରସ୍ୟ ଭବନ୍ନେତାଶଚଲ୍ଲଦଞ୍ଚନଂ ।
ନୋଚେଦାଧିବଶାଦ୍ବଶାବଦଦଶାମେତ୍ୟେବୃଶାଂସୁନ୍ଦରଂ
କାନ୍ତା ସଞ୍ଚନ୍ତ୍ର ପଞ୍ଚସାୟକବପୁସ୍ତ୍ରେ ଷାମ୍ୟତାମେଷ୍ୟତି ॥
ମୋହନନଟପଟଲେଭଟମୁକୁଟମଣେ ନାନ୍ତଃସନ୍ତାପମନ୍ତ୍ରୈଣ
ଫଳମିତି ପ୍ରତୀୟତେ ତବ କୈତବକୁଶଳତାଲତାୟାଃ ।

(୮) ଝ— ଝୁଣ୍ଟ ।

ରାଗ ପୂନାଙ୍ଗ । ଅଡ଼ତାଳୀ ।

ଝାଣିଛି ଏତେ ମାଧବ ଗୋ ଲଳିତେ, ଯାହା ଇଚ୍ଛା ତୋର ତାହା କର ।
ଝୁଲନରୁ ବାଳି, ସେହୁ ଧନ ଚୋଳି; କରେ ବଭ୍ରବସ୍ତ୍ରାହାକର । ପଦ ।
ଝଣକେତେ ବ୍ରଜ-,ଶିଶୁ ଥିଲେ ନଜ,-ପୁରୁଁ ଆସୁଥିଲେ ଖେଳାଇ ସମାଜ ।
ଝମ୍ପାଇତମଣି, ଶିଶୁଙ୍କୁ ଝଣି-,ବାର ପୁରେ ହେଲା ମୋ ନଜର । ୧ ।
ଝାଡ଼ କୁରୁବନ୍ଦ, ବାତାୟନବୃନ୍ଦ, ଅନାଇଁ ମୁଁ ଗୃଲୁଥିଲି ମନ୍ଦ ମନ୍ଦ ।
ଝଙ୍ଗମ ହେବାର, ଝମ୍ପୁନଦସାର-,ଶିଶୁ ଫୁରିଲା ସେ କି ପ୍ରକାର । ୨ ।
ଝୀବନଦ ନୀଳ, ଜଳଜଯୁଗଳ, ବଧୂବମ୍ବେ ହୋଇ ବଳାସ ଦଳେଇ ।
ଝାତ କଲା ଗର, ଜରଜର ଶର-,ନିକରବରଷା ଖରତର । ୩ । ଝଙ୍କ-
ରକୁ ଗୋଳି, ଦେଲାପର ଗିଳି, ଦେହରେ ମୋହର ପୀଡ଼ା ଗଲା ବଳି ।
ଝୀବନାଶା ଟଳି, ଯାଉଅଛି କଳି-, ପାରୁ ନାହିଁ ମୁଁ ମୋ ହୃଦନ୍ତର । ୪ ।
ଝନମନୋହାରୀ, ସେ ବଚନଶିରୀ, କାହ୍ନା ନେଇପାରେ ଯାଇ ନାହି
ଦୂର । ଝଗଡ଼େବ ହର,-ଚନ୍ଦନ ମୋହର, ନାମ କହୁଅଛି ନିରନ୍ତର । ୫ ।

—ঃ✲ঃ—

ହୃଦେଷ୍ମିହଜାଭ୍ୟୁଦୟୁନା ହ୍ୟପି ନାପଦେଶଃ
ସଂସ୍କୃଶ୍ୟତେ ମମ ହୃଦା କଥୟାମି ସତ୍ୟଂ ।
ବସ୍ତ୍ରୈକମସ୍ତ୍ୟଶିଦସୌଧଲତା ବଳାପ ।
ତଦ୍ୱୀକ୍ଷଣାଦ୍ଗଦ ଈଦୃଶ ଉଲ୍ଲାସ ॥

ସହଚରି ଲଳିତେ ବିମଳକଳଦଳନୋପଳନୋପଳପ୍ରାସାଦଚୂଳଚେଲ-ବଞ୍ଚଳଖେଳାଲୋଳଲୋଚନେନ ମୟା ପିଷ୍ଟପୋଲ୍କଷ୍ଟଶ୍ରେଷ୍ଠା କାଚନ କାଞ୍ଚନନମ୍ରୀ ସଞ୍ଚାରିଣୀପଞ୍ଚାଳିକା ତଦଧଃ ସମାଦୟନୋପକଣ୍ଠେ ଯତ୍ପ୍ରଭୃ-ତ୍ୟବଲୋକ୍ୟ ତତ୍ପ୍ରଭୃତ୍ୟତାଦୃଗବସ୍ଥେନ ସ୍ଥୀୟତ ଇତି କେବଳଂ ଜାନାମି ॥

(୯) ଝ— ଲଳିତା ।

ରାଗ ତୋଡ଼ିପରଜ । ଆଡ଼ତାଳି ।

ଝଗଡମାନ ହେଲ ହେ ଶ୍ୟାମ ।
ଝିମିଟ ହେବାକୁ ସହସ୍ରେ ଯାମ । ପଦ ।
ଝାଉଁଳିବା ନବ ତମାଳ ରମା । ଝିଙ୍କିଆଣି ଅଙ୍ଗେ କଲଣି ଜମା । ୧ ।
ଝଡବ ବଳ କୋମଳ ଗୁଣତରୁ । ଝସଧ୍ୱଜଝାଞ୍ଜିପୀଡ଼ାତାତରୁ । ୨ ।
ଝିମିଝିମି ନଠି ପୃଷ୍ଠେ ରସାର । ଝୁରିବାର ଏକା ହୋଇବ ସାର । ୩ ।
ଝଳ ପାଞ୍ଚାଳୀ ଝଟକେ ନାହିଁକ । ଝୋଲା ମାଇଲା ତୁମ୍ଭକୁ କାହିଁକ । ୪ ।
ଝଲକ ଚଳ କୃଷ୍ଣ ଅକାରଣେ । ଝାଡ଼ଖଣ୍ଡରସା-ବାଦସା ଭଣେ । ୫ ।

ଖର୍ବଃ ପାର୍ବଣଶର୍ବରୀରମଣଗୁର୍ବର୍ବାପୀଡ୍ୟ ବର୍ମ୍ୟଂ ସୁଧା
ମର୍ତ୍ତ୍ୟାଃ କ୍ୱ ସ ସୁଧାମମୁଷ୍ୟ ବସୁଧାତଲ୍ଲେକେ ପିବତ୍ୟାତୁରାଃ ।
ବ୍ୟର୍ଥଂ ପ୍ରାର୍ଥନୟା କଦର୍ଥୟସି ମାଂ ଗତ୍ୱା ଦୁରାଶାଂ କଥଂ
ଯା କିଂ ମଦ୍‌ବଶମେତ ହନ୍ତ ବସ୍ତୁତସ୍ତ୍ୱାଂ ରାଧିକା ରାଧିକା ॥

କେଶବ ଲତାତନ୍ତ୍ରୁବଳୟୁବାଗ୍ରାହ୍ୟଃ କଣ୍ଠୀରବବାଜୀବ ରାଜବଲ୍ଲେଚନା ସାନ୍ଦ୍ରାଦୃଶୀଭିର୍ବଶୀକର୍ତ୍ତୁମଶକ୍ୟା ।

(୧୦) ଞ—

କୃଷ୍ଣ ।

ରାଗ ମୋହନା । ଆଦ୍ୟତାଳ ।

ଞ ଭଙ୍ଗରେ ଶୁଭାଙ୍ଗି ଭରଣା ହୁଅ ଯାହା । ପଦ ।

ଞୋହୁଲେ ତୁ ପଞ୍ଚବାଣ, ଞର୍ଦ୍ଧସ୍ତୁ ଅତନୁବାଣ, ଞଃଶେଷ କଲଣି ରତନାହା । ୧ । ଞପକୁଞ୍ଜ ଉପକଣ୍ଠେ, ଞ୍ୟସ୍ତ କରଅ ମୋ କଣ୍ଠେ, ଞାଗରାଜ ଞରୁପମବାହା । ୨ । ଞଷ୍ଟସ୍ତୁ ଏ ଘେନ ଚଢ଼େ, ଞ ଜାଇବ କଦାଚତେ, ଞ ବଢ଼ାଇଲେ ତୁ ସୁଖରାହା । ୩ । ଞେବାନ୍ତବିଳାସ ତାର, ଞଦାନ ଏ ଅବସ୍ଥାର, ଞରେଖି ଉଛାରୁ ଥରେ ଆହା । ୪ । ଞାଥ ଅଷ୍ଟଦୁର୍ଗର ଚଯ, ଞତ ସେ ତୋ ପାଦେ ଭଜେ, ଞନ୍ଦବେଟି ଞ କଲେତ ତାହା । ୫ ।

———

ଦୃଷ୍ଟ୍ବା ଭବ୍ୟାଭବ୍ୟାଂ ତରୁଣତରୁଣୀଂ ତେ ମୃଦୁଗିରଂ
କରସ୍ୟ କନ୍ଦର୍ପାମୃତନିଧିତରଙ୍ଗାନ୍ନୃତ୍ୟହରହଃ
ସ୍ଥିତା ଯାଶା ନାଶାନଳଲବବଲାଯାସ୍ତୁ ନନୁ ତାଂ
ରୁଷାସଙ୍ଗ ଭଙ୍ଗଂ ନଯୁନବନ୍ଧୁରଙ୍ଗଂ ନ କୁରୁ ମାଂ ॥

ନୋଚେତ୍ ସଖି ସାଧାରଣେନତନ୍ମୁଖସ୍ବର୍ଗସୌଯୋଢ୍ୟ ସମ୍ଭାରଲ୍ଲୋଲ-ଦ୍ୟତସାହସିକସ୍ୟ ମମାଶାଧିରୋହଣୀହରଣଂ ।

(୧୧) ଝି—

ଲଳିତା ।

ରାଗ ବସନ୍ତ । ଏକତାଳୀ ।

ଝାଣପଣ କର ସାର,
ଝିକ ଏ ମଦନକଦନକୁ ଗୃହ ସଦନକୁ ବଢେ କର । ପଦ ।
ଝଙ୍କାର କି ଶର, ସରକ ବାସବ, କୋଦଣ୍ଡରୁ ଚଣ୍ଡ ଧନୁ ।
ଝାଣି ବନ୍ଧେ ଶମ୍ଭୁ-ସହୃଷ କଳମ୍ବ, ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଏକା ଅତନୁ । ୧ ।
ଝେକାଝେକ ମୋତେ, କରି ନାନାମତେ, ତୁମ୍ଭ କାମନା ପୂରିବ ।
ଝ ଶଙ୍ଖୁଆ ଗୁରୁ-ଜନ ଗଞ୍ଜଣାରୁ, ମୋ ପ୍ରାଣସଖୀ ସହିବ । ୨ ।
ଝପାଥିବା ବର, ବତାନୁ ସୋଦର, ଯେତେ ସମାଣ୍ଟୁର ମୋପେ ।
ଝିପିଦେଲେ କଂସ, ଆସେ କେ ନୃଶଂସ, ନନ୍ଦ ବନ୍ଦୀ ହେବେ ଝୋପେ
ଝେକି ଏ ସୁନ୍ଦର, ଶ୍ରୀମୁଖଝି ଦର-, ଯବବୁଢ଼ା ଫରମାସ ।
ଝିକାଏ ହେଲେ ଯେ, ହୃଦୟସରସିଜେ, ନୋହିଲା ହାସବିଳାସ । ୪ ।
ଝାଙ୍କୁଛି ସୁଧାଂଶୁ-, କଳାକୁ ଅଙ୍କାଶୁଁ, କରିବାକୁ ଘାଣିଗତ ।
ଝୀକାସୂତ୍ର ଅଙ୍କ-, ଦୂର୍ଗ ର କହଇ, ଶ୍ୟାମ ଏକ ଅଚ୍ୟୁତ । ୫ ।

ଯାବନ୍ନୋ ବଳସନ୍ତି ଦୈବତମନଙ୍ଗୈସ୍ତୈଃ କଟାକ୍ଷୈଃ ପୁରଃ
ପଞ୍ଚେନ୍ଦ୍ରିୟୁ ସମୁଦ୍ରନନ୍ଦନସୁତଃ ପ୍ରସ୍ଥେଙ୍ଗନାନ୍ କୌସୁମାନ୍ ।
ତାବାବାହରଦ୍ବଳଂ ତ୍ୟଜତ କିଂ ଭ୍ରୂଦ୍ୟୁନ ଚୁଲ୍ଲୀଶତେ
ହା ହା ବ୍ରାହ୍ମଣଦମ୍ପତୀଭରଳମ୍ଭାନ୍ କଳମ୍ଭାନ୍ତୁହଃ ॥

କେନ ବାପି କିଶୋରେଣ ବକ୍ଷୋଜନଗର୍ଯ୍ୟାମଠକୁଟ୍ଟିମବନ୍ୟନ୍ତ୍ରକାନ୍ତି-ସ୍ୱରକୃନ୍ଦି ମପୁନ୍ଦିକାଃ କୃତନା କତ ନାବଲୋକ୍ୟନ୍ତେ ।

(୧୨) ଠ—

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ।

ରାଗ ଦେଶାକ୍ଷ । ଅଢ଼ତାଳ ।

ଠିକ ଠବର୍ତ୍ତୁଳ ଚନ୍ଦ୍ରାନନା ତୋ ଚଉରେ । ପଦ ।

ଠକସ୍ୱିତ ନ ଆଚର, ମୋ ବେଦନାକୁ ବଗୁର,
ଅକପଟ ନାଣବଧି ତୋତେ ଉଚିତରେ । ୧ ।
ଠୋ କର ଛନ୍ତ୍ରାର ଦେନା ପ୍ରିୟସଖି ମୋ ବେଦନା,
ନ ଲାଗଇ ତୋତେ ନକି ଚିହ୍ନଲେ କଷ୍ଟତରେ । ୨ ।
ଠାରଦେଲେ ନେହାଅଲେ ଭଜନସ୍ଥଳେ ସେ ବଳେ,
ବିରାଜିବ ଖଣଗୁଚ ପର ସୁଚଉରେ । ୩ ।
ଠଣା ଠୁଙ୍କି ତାପ ନାସ, ଗୁଣ୍ଡେ ମନମଥପାଶ,
ବନ୍ଧନ କର ତୁ ସିନା ମୋତେ ମୋ ଚଉରେ । ୪ ।
ଠଉରାଇ ଅବସର, କଲେ ତୁ ପ୍ରସଙ୍ଗ ମୋର,
ରାଜ ଘୁଞ୍ଜିବନେନାକୁ କର ଉଚିତରେ । ୫ ।
ଠାକୁର ଠାକୁରାଣୀଙ୍କ, ପଦାମ୍ବୁଜ-ଧ୍ୟାନରଙ୍କ,
ନୃପ ଜଗଦେବ କରେ କହେ ରଚିତରେ । ୬ ।

———

ଏଣୀଦୃଶା ପ୍ରିୟସଖୀ ପ୍ରିୟବାଦିନୀ ଚେ—
ତ୍ୟାପଦ୍ଧନେନ ସଦୃଶୀତ ବଶାରଦେତ ।
କଶ୍ଚାସନ୍ନଃ ସ୍ୱହୃଦୟମୁଦ୍ଧମପାସ୍ୟ ତୁଭ୍ୟଂ
ଯଦ୍ରୋଚତେ କୁରୁ ସୁରୁଦବହୀତ ବନ୍ଧ୍ୟେ ॥

ଦୂର୍ଗତଜନବର୍ଗୋପକାରଜନ୍ୟପୁଣ୍ୟଯଶୋଽପବର୍ଗନିର୍ଗତାଳସନିସର୍ଗା ହି ଦମ୍ୟାକୁବୋନ୍ମଦନ୍ତାଳବଃ ।

(୧୩) ଡ— ଲଳିତା ।

ରାଗ ତୋଡ଼ୀପରଜ । ଆଡ଼ତାଳୀ ।

ଡର ନାହିଁ କି ହେ ପରତରୁଣୀହରଣୁ ।
ଡୋର ଲାଗି ଢେର ପଡ଼ିବା ହେବଟି ଗୌରଦର ଆଚରଣୁ । ପଦ ।
ଡୋଳାପ୍ରତିମାକୁ, ପରାମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ, ଯଶୋଦା ଅଛନ୍ତି ପାଳି ।
ଡୁବିବଟି ଧନ, କେଳିକି ମୋହନ, ଲେଉଟିଛ ଯେ କୁଳପାଳୀ । ୧ ।
ଡ଼କା ଦେବା ଧନେ, ଅଟଷ୍ଟେ ଉଠିନେ, ଦେଖିଲୁଁ ଶକଟ ଦଶା ।
ଡ଼ାକିନୀଧମାକୁ, ଡ଼ାକି ଆଁଶିମାକୁ, ଏଠାକୁ କାହା ଭରସା । ୨ ।
ଡବଡବ ବାରି, ନିଃସରିବ ଗୋରି, ପ୍ରହରେ ନୟନଯୁଗୁଁ ।
ଡହଡହି ହେବ, ମୃଦୁ ଅବୟବ, ଶ୍ୟାମ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗୁଟି ହେଁଗୁଁ । ୩ ।
ଡାକିତ ଜାଣ ମୋହନ ବଂଶୀରବେ ବହିର ସୁଖେ ଏ ବଚନ ।
ଡୁଇଁ ହେବୁ ସିନା, ଆମ୍ଭେ ଫଳ ବିନା, ନ ପକା ତା ଆମ୍ଭ କାନେ ।୪।
ଡାଳିମ୍ବିମଞ୍ଜିମଞ୍ଜୁଳଦଶନା ସେ ଖେଳୁଥାଇ ତୁମ୍ଭ ତୁଲେ ।
ଢେଉଁଥାଅ ବନ, ଯାକ ତୁମ୍ଭ ମନ, ଶ୍ରୀହରିଚନ୍ଦନ ବୋଲେ । ୫ ।

କଂସଃ ପୁଂସାଂ ନୃଶଂସାନାମବତଂସଃ ଶାସ୍ତି କାଶ୍ୟପୀଂ ।
ଦୁଷ୍ଟେଥ ଧନିନଃ ସୂନୋ କଥଂ ଯାସ୍ୟସ୍ୟଧୀନତାଂ ॥

ଅବନ୍ତୀକ୍ଷିତିବୋଦ୍ଧାକ୍ଷିକଟ୍ଟୋଳମାଳାନୋଳିତସ୍ତାମସି କିଂ ପୁନସ୍ତରୁଣୀ-ତରଣୀତୃମସ୍ୱୀକରଣୀୟମିତ୍ୟପଦଶ୍ୟ ମାମପି କୁଳକୁଳଦବଶିଷ୍ଟାଂ ବଧାନ୍ତୁ ମଙ୍କ୍ଷୁଂତୁଂ ବିଗ୍ରହମାରଭତେ ।

(୧୪) ଢ— କୃଷ୍ଣ ।

ରାଗ ଦେଶାକ୍ଷ । ତାଳ ତ୍ରିପୁଟା ।

ଢଳେଡ ଢାଳିଲୁ ନାହିଁ କୃପାସୁଧାଝରିକି ରେ । ପଦ । ଢକ୍କା ବାଜୁଥାଇ ବ୍ରଜେ, ଲଳିତାର କୃପାମୃତେଜ, କରୁଣା ଅଛି ବୋଲି ଯେ, ନେଲା କେ ତା ହରି କିଟିରେ । ୧ । ଢୋକାଇ ଦେଲେ ତୃଷିତ, ଚକୋର ଚଞ୍ଚୁରେ ଶୀତ-, ଭାନୁ ଚନ୍ଦ୍ରିକାକୁ ବିଉ, ଯାଏ କଛି ସରି କି ରେ ।୨।

ତୁଳାଇଲା ପରି ଚାଲି, ତଳେ ପଡ଼ୁଥିବା ଭଲି, ହେଲେଣି ଯେ କୁନ୍ଦ-କଳୀ-, ଦଶନା ଏ ସରି କି ରେ । ୩ । ଚୋଳିଟିକି ସେନା ହୋଟି, ମୋ ସାର ଯାଉଛି ଫୁଟି, ପିଇ ଧାଅନ୍ତି କି ଟେଗଟି-, ଯାକି ଯେ କିଶୋରୀ କି ରେ । ୪ । ଡବାତନାବିରୁ ଗୋପ-, ନାଗରୀର ବନ୍ଦେ ଭୂପ, ବାଳୁଟିଙ୍କିଟି ଦେବ ନୃପ-, କୁଞ୍ଜପୁଞ୍ଜ ସରି କି ରେ । ୫ ।

କାମ୍ୟଂ କାମ୍ୟଂ ମନ୍ଦୋତ୍ସୈଃ କଥିତମକପଟଂ ଶୁକ୍ଳମାକର୍ଣ୍ଣ୍ୟ ଭୂୟଃ
ପାଠ୍ୟଂ ପାଠ୍ୟଂ ଚ ହୃଷ୍ଟ୍ୟା ମନସି ନ ମନୁଷ୍ଠୂରନାଘ୍ରତକ୍ଷ୍ଣା ।
ନାନ୍ଦୀକୋଟେଶ ସ୍ୱାନ୍ତଗ୍ରହମହିଷ ନମ ପ୍ରାଣବଦ୍ଧାଣନେନା-
ମେକାଂ ତୁଚ୍ଛାଂ ବିଧାୟ୍ୟାଣ୍ଡପଦ ପ୍ରମୁଦି ମେ ବୋଧରୂଢ଼ଂ କଟାକ୍ଷଂ ॥

ଗୀନାଙ୍କକଙ୍କପଦଦ୍ୱନାମ୍ନଃ କଥାମାତ୍ରୈସ୍ୟ ଦାଷଦୈନ୍ୟାନ୍ତିମ ଗୌରାଙ୍ଗୀଦୃରକାରୁଣ୍ୟାଙ୍କ ହୃଦୟକୃତ୍ତିହ୍ମୁଗ୍ଧକ୍ଷନ୍ତ ଇତ ବ୍ରତ କିଶୋରଣୀବେଶମଣୀ ସସ୍ମିତୋତ୍ତରଂ କଲିତା ।

(୧୫) ଶ— କଲିତା ।

ରାଗ ସୋମ । ଅତତାଳୀ ।

ଅତସୀକୁସୁମସମଶ୍ୟାମ ଦେହ ମୁଁ ଗଲିଣି । ପଦ ।

ଅଳି ଆମ୍ଭର ନଦୀତ, ଅସହ୍ମଷ୍ଟୁ ଯେ ତଯ ବଡ଼, ଅବଶ୍ୟ ତା ଛାମୁରେ ମୁଁ ନିବେଦନ କଲିଣି । ୧ । ଅରକତ କଟଲି ମୁଖ, ଅଶାନ୍ତ୍ରାଧାମସୁଖ, ଆ ବର ସହିବ ମୋର ଜଉଲେହିଁ ମଲିଣି । ୨ । ଅଧ ଅଧରେରେ ସ୍ମିତ, ଉଣ୍ଟିଯି ହେଲେ ଲଞ୍ଜିତ, ରହିବ ଏହିଟି ବୋଲି କୁପାକଲିଲିଣି । ୩ । ଅଦ୍ଭୁତବଳୁଁ କିଶୋରୀ, ଅଙ୍ଗୀକାର କଲେ ହରି, ଅଗ୍ରେ ଚନ୍ଦ୍ରିକା ଚାହିଁ ଏ ବନ୍ଧୁଭଞ୍ଜୀଣି । ୪ । ଜଗନ୍ନାଥେ ଶମ୍ଭୁ ପର, ଉପବନ ଗୋପପୁର, ଆହ୍ଲାଦ୍ୟ ନୋହିବ ଗୋବର୍ଦ୍ଧନଗ ହିଦଶିଣି । ୫ । ଅସ୍ତୁଦୁର୍ଗ ନ ଥ ଭ୍ରମେ, ଆହା ଧ୍ୟାନେ କି ଶୋଭ୍ର ଯେ, ଅଖିଳ ଜନନୀ-ନାଥ-ମୁଗନଦକଲିଣି । ୬ ।

ଯାମି ପ୍ରତୀପମନୁକୂଲୟିତୁଂ ପ୍ରିୟାୟା-
ଶ୍ଚେତଃ ସରୋରୁହସହୋଦରଲୋଚନାୟାଃ ।
ସ୍ୱାମୀ ପ୍ରସନ୍ନମପି ଚେଦଭବଂ କୃତାର୍ଥା
ନୋଚେତ୍ତ୍ୱଦାସ୍ୟବଧୂର୍ଭାଷଣମେତଦେବ ।

ନନ୍ଦନନ୍ଦନ କଦାଚିଲ୍ଲାଘବସ୍ୟାପ୍ୟପଚତୌ ତମନୁ ଭୂୟିଷ୍ଠ୍ୟନ୍ମୁଖସୁନ୍ଦରେନ୍ଦୁସନ୍ଦର୍ଶନକନ୍ଦଳିତାନନ୍ଦସନ୍ଦୋହାନୁଭବମନ୍ଦାଦରସ୍ତାଭ୍ରବନିତନିବେଦ୍ୟ ନିଷ୍କ୍ରମ୍ୟ ସମୀପଂ ଶ୍ରୀରାଧାୟାଃ ପ୍ରବିଶ୍ୟ ତାଂ ପ୍ରତି ଲଳିତା ।

(୧୬) ତ— ଲଳିତା ।

ରାଗ କନଡ଼ା । ତାଳ ତ୍ରିପୁଟା ।

ତୋ ପେନ ତମାଳଶ୍ୟାମ ମୋ ମରଜ୍ଞ କହିଲା ରେ ।
ତଥାପତ ହେଲେ ତଳେ, ତୋ ସ୍ନେହ ନ ରହିଲା ରେ । ପଦ ।
ତଳେ ବସନ ପ୍ରସାରି, ତୃଣ ଦଶନରେ ଧରି, କହିଲି ଯେ ଅନୁସରି, ଯାଚିତ ନ ଦର୍ଶିଲା ରେ । ୧ । ତହୁଁକି ବିଷମ ଭାବ, ତେଜିଲା ମୋ ଗୃହୁ ଶିବ,-ତଠକୁ ଦେଖେନ୍ତ ଅବ,-ଧାନ ବିନା ହସିଲା ରେ । ୨ । ତପନଜା-ତଠକୁ ତୁ, ତରୁଣୀ ଠା କେଉଁ କୁରୁ,-ହଳରୁ ଆସିଲୁ ହେତୁ, କହିବୋଲି ଘୋଷିଲା ରେ । ୩ । ତାର ନେତ୍ର ସୁଲୋଚନା, ତାରତମ ବିବେ-ଚନା, ଲବ ହୋଇ ନାହିଁ ତହିଁ, ନେତା ଚିତ୍ତ ରସିଲା ରେ । ୪ । ତରସ୍କାର ଦୂର୍ବଭାଷା, ତେଜିଲା ଇ ସୁଖଆଶା, ହୋଇଣିକି ରୁମ୍ଭିଲା ତୃଷା, ତମେର ବଳିଧିଲାରେ । ୫ । ତୁଚ୍ଛା ସ୍ନେହ ଜନ ମନ, ତୋ ସଙ୍ଗକୁ ଶ୍ଳାଘହଜନ, ପ୍ରସନ୍ନ ହରିଚନ୍ଦନ, ଜଗଦ୍ଦେବ ଭାଷିଲା ରେ । ୬ ।

ଶ୍ଳାଘ୍ୟାଂ ତ୍ୱଦ୍ଭୁଜଦଣ୍ଡପ୍ରେମଲତୟୋରାଶ୍ଲିଷ୍ୟ ନିତ୍ୟଂ ସ୍ଥିତଂ
ପାଦ୍ମାନ୍ନାମଧୁନାପି ତନ୍ନ ଭବତୀ ଭକ୍ଷ୍ୟାଧିକାଲ୍ଲାଦବାନ୍ ।
ଆସ୍ତାମସ୍ତୁ ସଖି କେବଲଂ ଫଳମଭୂଦ୍‌ବାଧାପ୍ୟସାଧାରଣୀ
ଚେତସ୍ୟାବିରଭୂଦ୍‌ବଭୂବ ନ ପୁନସ୍ତ୍ୱଲ୍ଲୀଲସୋଲ୍ଲାସନଂ ॥

ଦିଷ୍ଟ୍ୟା କଦାଚିଦୁଭୟୋର୍ଭିଷ୍ଟକିଙ୍କୌ ସମୁତ୍କାୟାମପି ବନ୍ଧ୍ୟାଭ୍ୟୁଦ୍ଗଷ୍ୟତେ କଲ୍ୟାଣବଲ୍ୟାଃ ।

(୧୭) ଥ—— ଶ୍ରୀରାଧା ।

ରାଗ ତୋଡିଜଙ୍ଗଲା । ଆଡତାଳୀ ।

ଥାପି ରେ କହ ତଥାପି, ରେ ପ୍ରିୟସଖି ।
ଥିବ କି ଛାଡିବ ପ୍ରାଣ । ପଦ ।
ଥଳୀପର ସ୍ନେହ, ଲାଗିଲା କି କହ, ଅଛଟି ତୋତେ ମୋ ରାଣ । ୧ ।
ଥରେ ହେଲେ ବକି, ହେବ ମୋତେ ନକି, ବଢ଼ାଇବ ପଞ୍ଚବାଣ । ୨ ।
ଥୋକାଏ ମୋ ପ୍ରୀତି,-ବିଧିକି ସମ୍ମତି, ନ କଲେ କି ପରମାଣ । ୩ ।
ଥକାଇ ତୁ କହୁଁ, କହୁଁ ଧୃତି ରହୁ, ନାହିଁ ଟିକେ ମୋର ତ୍ରାଣ । ୪ ।
ଥୋଇ ହୃଦେ ଛଳ, ନ କର ବିକଳ, କହେ ଅଷ୍ଟଦୁର୍ଗଭାଣ । ୫ ।

———

ସ୍ମିତ ସୁଭଗମୁଖଃ ଶିଖଣ୍ଡମୌଳିର୍ବଦ କମୁଷ୍ମିନ୍କୃତବାନଦଙ୍ଗସଙ୍ଗଂ ।
କଥୟ ଯଦି ସଖି ତୃଣାୟ ମେନେ ବପୁରଥକିଂ ବସୁଭିର୍ଧାରୟାମି ॥

ସହଚରି ଦମୁ ଫଳ୍ଗୁତସମୁକ୍ତ ମୃତମନ୍ତ୍ରେଣ ବଲମ୍ବନମବଲମ୍ବ୍ୟ ବ୍ରୂହି ସବଶ୍ରମଂ ଜୀବାମି ବା କଣ୍ଠଦନାନ୍ୟଥବା ତାପିଞ୍ଛଶାଖିଶାଖାୟାମୁଦ୍ବନ୍ଧନମଙ୍ଗୀକରିଷ୍ୟାମି ।

(୧୮) ଦ— ଲଳିତା ।

ରାଗ ଭାଟିଆରି । ଆଡତାଳୀ ।

ଦୁଃଖିଧନ ! ଦୁଃଖମୟ ନ କର ସରସ ମନ ।
ଦମ୍ଭ ଦେଖିବାକୁ ଯିନା କଲି ଛନ । ପଦ ।
ଦୂରୁଁ ମୁଁ ଯିବାର ଜାଣି ହର । ଦରିଦ୍ର ନିଧି ଲଭିଲା ପରି ।
ଦ୍ୱିଗୁଣ ଆଦରେ, ପ୍ରମୋଦନଦରେ, ମଜ୍ଜି ଧେନୁଗଲେ କର ଧରି । ୧ ।
ଦୟା କର କର କରି ଚରୁ । ଦନ୍ତବାସେ ରଖି ଦରସ୍ମିତ ।
ଦଶବାର ଅନା-, ମୟ ମୋତେ ଧେନା-, ଧେନ କରି ଫେରିଲେ ମିତ ।୨
ଦେଖିଲି ଯାହା ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗଦ୍ୟୁତି । । ଦଳିତ ହୋଇଗଲା ମୋ ଛାତି ।
ଦ୍ୱିତୀୟାର ଶଶି-, ରେଖା ପ୍ରାୟ ଦିଶି, ଗଲେଣି ସେ ଇନ୍ଦ୍ରନୀଳହାଣି । ୩ ।
ଦୁର୍ବଳ ସାଲସ ଦେଖି ଗୂଲି । ଦୂରୁହରେ କଛ ପଗୁରଲି ।

ଫର୍ଣ୍ଣ ତମ ନାହା-, ନଳ ଡେଙ୍କନ୍ତେତ, ଆହା ମରଇତ ବଗୃରଲ୍ଲ । ୪ ।
ଦୁର୍ବାର ତୋ ନେତ୍ରାଞ୍ଚଳ ଶର । ଦେବାରୁ ଦୁଃଖ ଦୁଃସହତର ।
ଢବାଲି ହେବାର, ଦେହ ମଜ୍ଜା ସାର, ଜାଣି ଯା ହେଲ ମାନସ ମୋର ।୫
ଦେବ ଦଇବ ତୋ ଅଭିମତ । ଦୂର କର ଦ୍ୱାପରକୁ ମିତ ।
ଢବକ୍ଷ୍ଣ ଏ କଷ୍ଟ-, ଯାକ୍ର ହେବ ଅଷ୍ଟ-, ଦୁର୍ଗନାଥର ଏ ବରଚତ । ୬ ।

—:*:—

ହମାଶ୍ରିହି ମାନନ ତ୍ୱଦତଚ୍ଛୈର୍ଯ୍ୟଜକ୍ଷାସସ୍ତ୍ରା
ନଷ୍ଟକ୍ରପଷ୍ଟପାଷ୍ଟଙ୍କ ତବ ପୁରଃ ପ୍ରଣୀତଂ ବଚଃ ।
ଅନନ୍ଦମଧୁମନ୍ଦରଂ କମରବିନ୍ଦବୃନ୍ଦଂ ବନା-
ନ୍ତ ବନ୍ଦତି ମୁଦଂ ହୃଦନ୍ତରଗତାଂ ମିଳନ୍ଦୋ ଯୁବା ।

ପୁଷ୍ପିତାଂ ମାକନ୍ଦମଞ୍ଜରୀଂ ବନପ୍ରିୟ ଇବ ସରୋଜନୀଂ ଯୁବଲୋଲମ୍ବ-ଇବ ଚନ୍ଦ୍ରକାଂ ଚକୋର ଇବ ପ୍ରତ୍ୟଗ୍ରମୁଦ୍ରାରମଣ୍ଡଳୀଂ ଗୃତକ ଇବ ଚନ୍ଦ୍ରାମଣିମକାଞ୍ଚନ ଇବ ତ୍ୱାମନୁବ୍ରତଂ ବଲ୍ଲଭମସ୍ୱାମହେନ୍ଦ୍ରନନ୍ଦନା-ନନ୍ଦନଃସ୍ତ୍ରେନ, କିଶୋରଃ ସୀଦତି ତ୍ୱଂ କଥଂ ବେଦନେନ ବେଦସ୍ପୃଷ୍ୟ ଦିବେଦସୀଂ ।

(୧୯) ଧ— ଶ୍ରୀସ୍ୱଧା ।

ବିଗ ତୋଡ଼ିକଙ୍ଗଲା । ଅଠତାଳୀ

ଧନ୍ୟ ରେ କି ଧନ ତୁ ନ ଦେଲୁ ଆଜ ।
ଧଇଲେ କି ସତେ କର ଯୁବରାଜ । ପଦ ।
ଧରମବନ୍ଧୁ କି ମୋଦ ଧୂପି ଦେଇ ନିଜ କର
କୋଳକୁ ଆଣିଲୁ କଲ୍ପଦ୍ୱିଜରାଜ । ୧ ।
ଧନରେ ଯେତେ ପୁତ୍ରରେ ଧୃଷ୍ଟ ତାହାଙ୍କ ଗୁରୁ ସେ
ଧନରୁ ଯେ ବଳେ ତାହାଙ୍କର ବ୍ୟାଜ । ୨ ।
ଧୁରନ୍ଧର ସେ ଇଙ୍ଗିତେ ଧରଷିଲୁ କେହ୍ନେ ସତେ
ଧମକାଇଲ କି ତୋତେ କଛି ଲକ୍କ । ୩ ।

ଧନୀ ହୋଇ ଗଳସ୍ତନି   ଧୂସର୍ ହୋଇବା ମଣି
ଧୋଇ ଚନ୍ଦ୍ରା କଳଙ୍କ ସମାଜମାଜ । ୪ ।
ଧରଣୀନ୍ଦ୍ର ଜଗଦ୍ଦେବ   ଧ୍ୟାଚନ ବନ୍ଧୁ ସ୍ମ ବନ୍ଧୁ
ଧସ୍ୱଧୂଳି ଜଟେ ମସ୍ତକରେ ଆଜ । ୫ ।

ଭୂତରଦ୍ୟ ସଖି କିଂ ନ ବଣାନ୍ତ୍ରୀ ଯନ୍ମନସ୍ତ୍ରିବଣର୍ଯନ୍ତି ବକାନ୍ତ୍ରୀ ।
ଗାଢସ୍ୱଜିରେବ ଶର୍ମ୍ମଲତାସ୍ତାଃ ସସ୍ନିତେତନ୍ମୁଖି ବାଟନୁକୂଳା ॥

ଘଟମାନିତପ୍ରାଙ୍କୁରଶ୍ରେଣ୍ୟଃ ପ୍ରତ୍ୟଗ୍ରବୃଷ୍ଟିରେବ ସ୍ୱଜନ୍ୟାଃ କୌମୁଦୀବ ତମଃସମୂହକବଳିତଶିଖ୍ୟୋ ଶୁକ୍ଳଲେଖାଃ ପ୍ୟା ଦୀପଶିଖେବ ମତ୍ତଚଞ୍ଚଳନ୍ଦେନ୍ଦ୍ର ବ୍ରାହ୍ମାନନ୍ଦଧାଟେରେବ ସଖି ସାମ୍ପ୍ରତଂ ମମ ହୃମତି ।

(୧୦) ନ——   ଲଳିତା ।

ରାଗ କାମୋଦୀ । ଏକତାଳୀ ।

ନବବିଳାସିନି ରେ ! ନନ୍ଦନେଶଭାସିନି । ପଦ ।

ନେଶି ନଦ ନସ୍ତୁନ, ନ ଜାଣଇଁ ନବୀନ-, ବିପିନୀଦଳ ଟେଣ୍ଟେପାଇନାଶି । ନୀପବନପବନ, ନଧୂମଶିଖା ଧନ-, ଜ୍ଞପ୍ତ ସ୍ୱାସରୁ ନରେ କାହିଁକେଳି ।୧। ନଷ୍ଟୁରଗୁଣ ଲୁଳି-, ଶୁଣୁ ପଡ଼ିଛି ବଳି, ନସ୍ତ୍ରୀସ୍ତ ଦନବର୍ଣ୍ଣ ନାହିଁ ଲେଖି । ନାଗରୀବମୋହନ, ମନ୍ମଥାନକ । ମନ, କପଟସମ୍ପୁଟରେ ଅଛି ଚାଖି ।୨। ନାହିଁବୋଲିବା ବାଣୀ, ନପଠ ନାହିଁ ଶୁଣି, ନଳୀନାଭିରେ ହୋଇ ନାଶ ହେବ । ନନ୍ଦନନ୍ଦନ ପ୍ରେମ-, ବଶେ ନୋହିବ ଭ୍ରମ, ନତମ୍ବିନାଙ୍କିପେଟେ ଶତ ଥିବ । ୩ । ନବବରଷଉଣା,-କାନ୍ତି ତ ଅଛି ଜଣା, ନଖାଟେଗ୍ର ଉଦ୍ଧାରିଲା ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ । ନବୀନରଞ୍ଜ କୋଷ,-ନଭ ତେ। କୁଚ କସ, ଅଙ୍କେ ଚନ୍ଦ୍ରିତ ରବମଧ୍ୟାଧେନ । ୪ । ନିରନ୍ତରରେ ରସ, ପ୍ରପଠଣ ପୀୟୂଷ,-ଧାର ଧ୍ୱିକାରକାଣ୍ଡି ପର ଲାଗେ । ନମିଷକରେ ଜ୍ୱାଳା, ଜନ୍ମାଇ ଜାଣ ହିଲି,-ଦ୍ୱଳକୁ ଯେ ସର୍ଙ୍ଗଳି ମହାନାଗେ । ୫ । ନନ୍ଦାର ନିକେତନ, ହୋଇଲୁରେ ନୂତନ, ମନ୍ଦାରଦାମ୍ଭା ଲୁରୁବନ୍ଧାଧର । ନଶାରମଣକର,-କଳିକାରନ୍ତୁତାର, ହୋଇଯିବ କଲ୍ୟାନ୍ତ କାଳ ଖର । ୬ । ନିଟବଦନ କାନ୍ତି,

କରକଞ୍ଜ ଧରୁଛି, ହେଲେ ହେଉ ବିରୁଦ୍ଧ ନିଦ୍ରାହାରେ । ନରନାଥ ଶ୍ରୀହରି,-ଚନ୍ଦନ ବନେ ଗୌର, ନ ରସ ମାଳବାଛୁ ମୁଦ୍ରାହାରେ । ୨ ।

ମଦ୍‌ଭକ୍ତ୍ୟାପନମନ୍ତ୍ରେଣ ମହତା ସ୍ଫୁଟ୍ଭ୍ୟାନନ୍ଦହ୍ଲେଶବ
କର୍ଣ୍ଣାଭ୍ୟର୍ଣ୍ଣନିପଶ୍ୟମୀଶ୍ୱର ତଥାଭଙ୍ଗୀସ୍ତଦଙ୍ଗୀକୃତେଃ ।
ପତ୍ୟଂ ତାବଦିଦଂ ତଥାପି ସୁଦୃଶାଂ ଗତ୍ୟନ୍ତରଂ ଚେଦ୍ଭବ
ପ୍ରେମା ତବ ବଟେ ଟିଖଣ୍ଡମୁକୁଟେ ଧ୍ୟେୟୋ ନ ହେତ୍ୱଃପରଂ ॥

କୃଷ୍ଣଂ କୃଷ୍ଣବର୍ତ୍ମାନମିବ ଶଲଭରାଜିରାଶ୍ରିତ୍ୟ ତ୍ୱାଦୃଶାଂ ନବୀନ-କାମଭୂ ବା ଚେତୋବୃତ୍ତିଃ-ଶର୍ମୈତରୋର୍ମିମନୁଭବତ ।

(୨୧) ପ— ଶ୍ରୀରାଧା ।

ରାଗ ଭୈରବ । ଆଡତାଳୀ ।

ପ୍ରିୟସଖି । ପରମାଦ ବଡ଼ ତୁହି ଗୋ ।
ପାଶୁ ରସେ କେତେ ଛନ୍ଦେ ମୋହି ଗୋ । ପଦ ।

ପରମପଦରେ ନେଇ ଜାଣୁ ତୁ ବସାଇ । ଶୁଣି ତହୁଁ ଆଣୁ ତଳା-ତଳକୁ ଖସାଇ । ପାସେବିଇ ମନୁ ନାନା କଦନ ଲସାଇ । ପୀଡୁଅଶ୍ରୁ ବରଷାଇ ଗୋ । ୧ । ପରବଚନ୍ଦ୍ର ଚପୁଡ଼ ପିଇବା ପୀୟୂଷ । ପରିଣତ ସମ୍ବେ ସେ ହେବ ଯେବେ ବିଷ । ପ୍ରସନ୍ନ ହେବା ଗଙ୍ଗାରେ ଜନ୍ମିଲେ କଲ୍ମିଷ । ପ୍ରୟୋଗ କରିବା କିସ ଗୋ । ୨ । ପ୍ରବଞ୍ଚନା କରେ ଜଣା ନ ଥାଏ ସନ୍ଦେହ । ପସନ୍ନ ନ ହଇ ପରପୁରୁଷରେ ସ୍ନେହ । ପରବେଶ ହେବ ଯେବେ ପ୍ରାଣଭୁଲେ ଦେହ । ପ୍ରାଣୀ କି କରିବ କହ ଗୋ । ୩ । ପିଆଇ ଦୁହିଁଙ୍କେ ଥରେ ଦୁହିଁଙ୍କ ଅଧର । ପଛେ କହ ଆଚରଣ ପୂତନା-ବଧର । ପୀତପଟ ନଟ ନା ମୋ ଆଗରେ ନ ଧର । ପାଳିଏ ମାନ ଉଦ୍ଧର ଗୋ । ୪ । ପୁରନ୍ଦରମଣି ଶ୍ୟାମେ ଅଛି ମୋର ଆଶ । ପରପଦ-ବାଦ ମୁଣ୍ଡେ ଝାକର ବରଷ । ପୃଥ୍ୱୀଚକ୍ରବାଳପରିବୃତ ବଳୁଙ୍କେଶ । ପ୍ରସରିଇଲେ ଏ ରସ ଗୋ । ୫ ।

ମାମଭ୍ରୂଂଲିହନବ୍ୟଦବ୍ୟବଡ଼ଭ୍ରଜନାର୍ଯ୍ୟହର୍ପର୍ଯ୍ୟଙ୍କିକା-
ସବିଷ୍ଟାଂ ପ୍ରବିଧାୟ ବିକ୍ଷିପସି କିଂ ତସ୍ମାଦଧୋଽଧଃ ପୁନଃ ।
ଆର୍ତ୍ତିସ୍ୟାପି ପିପାସ୍ୟାମୃତଝଷବାର୍ତ୍ତାଂ ନିବେଦ୍ୟ ଶ୍ରୁତୌ
ଭୂୟଃ ଶମ୍ବକଦମ୍ବକେଲିକଠିନାଂ କିଂ ଭାରତୀଂ ଭାଷସେ ॥

ଜନ୍ମୋତ୍ସନ୍ତତଚନ୍ଦ୍ରାରୁନ୍ଦ୍ରୁଦକୁନ୍ତମୁଖାଗ୍ରଦଳିତହୃଦୟସ୍ୟ ପିପାସାର୍ତ୍ତିସ୍ୟ ବଦନାନ୍ତିକେ ସୁଧାସୁଧାରଂ ବିନ୍ୟସ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରମନ୍ତ୍ରେରେଣୈବ ପୁନର୍ବିଛିଦ୍ୟ କୋବାନନ୍ଦାଷଣ୍ଡ ।

(୨୨) ଫ— ଲଳିତା ।

ରାଗ ତୋଡ଼ିପରଜ । ଏକତାଳୀ ।

ଫାଟିପଡ଼ିବାର ନିକୁଞ୍ଜଫଗୃର ଶ୍ରମୁଁ ମୋ ଚରଣତଳ । ଫଭୁର-ଖୋର ଆଖରକୁ ଚହିବାର ଏହି ଏକା ଏଥୁଁ ଫଳ ରେ । କିଶୋର ! ଫିଟିଗଲା ଯେ ସନ୍ଦେହ । ଫୁଲଗଲୁ ଫୁଲଲମ ରସିକା ଜାଣି ଦେବି ଶ୍ୟାମସ୍ନେହରେ । ୧ ।

ଫନ୍ଦାଇ ନାନା ବଳନ୍ଧୁ କାହ୍ନ ଦନ୍ତେ ତୃଣ ଧରିବାର ଗଲା । ଫାହା କପାଳରେ କୁଟିଳ ହୃଦୟା ବୋଲାଇବା ଲେଖାଥିଲା ରେ । କିଶୋର ! ଫନ୍ଦାଧନ ଭୁତ ମୋର ! ଫିରଆଦ କାହ୍ନ କହିବ ତୋ ନାମେ ନିନ୍ଦା କରିଲେ ପଛେ କର ରେ । ୨ ।

ଫରୁଆର ପର ଉରଜରେ ଭର ରଖ ସେ ନୀଳମଣିକ । ଫଉଜ ଭୁଲେ କୁଞ୍ଜଦ୍ୱାରେ ରଖାଅ କାହ୍ନ ବଂଶୀଧାରଣୀକ ରେ । କିଶୋର ! ଫରମାସ ମନେ ମନେ । ଫେର ଦଅନ୍ତୁ ସେ ଆବର ମୁଁ ଯେବେ ଯିବି ସେ ଦାଗକୁ ଦିନେ ରେ । ୩ ।

ଫଜିତ ହୋଇ ଦୂରରେ ଥିଲେ ହେଲେ ଭଜିଥିବାରତ ସତ । ଫେଡନ୍ତୁ ତୋ କଷ୍ଟ ସୁଖ ଦେଇ ଅଷ୍ଟଶ୍ରୁତ ଏ ଆମ୍ଭ ବାଞ୍ଛିତ ରେ । କିଶୋର ! ଫୁରୁଣା ହୋଇ ତ୍ରିଭୁ ରସ । ଫେର ଆସି ମାନ ଆମ୍ଭ ଆଗେ-ନେବକଞ୍ଜ ନୀର ନ ବରଷ ରେ । ୪ ।

ଫୋଟକା ହେଉଛି ଶ୍ରୀ ଅଙ୍ଗେ ସିଞ୍ଚିଲେ କର୍ପୂର ଚନ୍ଦନ ବାରି ! ଫୁଙ୍କିଦେଲେ ଉଡ଼ିଯିବା ସରି ପଡ଼ିଅଛନ୍ତି ତନୁ ବଲ୍ଲରୀ ରେ । କିଶୋର !

ହୁଙ୍କାର ନୋହୁ ଜଗତେ । ଫଗୁଆ ନୁହଁ ତୁ ବୋଲେ ଜଗଦ୍ଦେବ
ନୃପ ଚନ୍ଦନ ଏ ଗୀତରେ । ୫ ।

ଅକୁଞ୍ଜଂ ଭବନାଦ୍ବନାଦପି ତବ ପ୍ରୋତ୍ତୁଙ୍ଗପୈଧୋଦରଂ
ଯାତାଯାତପଦାନ୍ତ-ପାତକଫଳଂ ଲବ୍ଧଂ ମୟୈତଃପରଂ ॥
ଅନ୍ୟାପେକ୍ଷିତଶୂନ୍ୟମୀଶ୍ୱର ଯୁବା ମନ୍ୟେଽନ୍ୟଦୈତ୍ୟେନ ତତ୍-
ସୌଭଗ୍ୟଂ ବତତଂ ସୁଦାନୁଭବତଂ ନାୟ୍ୟାମି ମାଯ୍ୟାବଳୀ ॥
ହା ହା ଚନ୍ଦ୍ରକଚୂଡ଼ାନନ୍ଦନଚରିତେ ମାମାପ୍ରତ୍ୟନ୍ୟମେତ୍ୟବଶିଷ୍ଟାଂ
ନ ନବକ୍ଷୁତ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟହଂ ପ୍ରତ୍ୟୁହପ୍ରଚ୍ଛନ୍ନମାନମନୋରଥନଷ୍ଟ ଫଳ-
ଲଭସି ।

(୨୩ । ବ— ସଖୀ ସମ୍ବାଦ ।

ରାଗ ସାବେରୀ । ଅଠତାଳୀ ।

ବଚକ୍ଷଣୀ ରେ ! ବନା ତୋ ପ୍ରୀତି କେ ଗତ ଅଛୁ ଜଗତରେ । ପଦ ।
ବୋଲି ଦେଲି ପିନା ଗେଲେ ହସି । ବସ୍ତେ ତୋ ସମେ ନାହିଁ
ବିଶ୍ୱାସୀ ! ବାନ୍ଧିବାକୁ ମୋ ମନ ତୁ ପାଶୀ । ବଶେଷରେ ମୋ ହୃଦନ୍ତ୍ରର
ତୋଟେ ଜାଣ ରେ । ୧ ।
ବକେ କଣେ ଯେ ଯାହାକୁ ସ୍ନେହେ । ବଢ଼ ତା ଠାରୁ ଜୀବନ
ନୁହେ । ବଳ ତାହାଠାରେ ଦିନାରହେ ! ବହବଙ୍ଗେ ରହ ବୁଲୁଛନ୍ତି
ଅଙ୍ଗଣାରେ । ୨ ।
ବଶ୍ୱମ୍ଭରଜ-କ୍ଷେଳା-କାଳୁ । ବହ ପ୍ରାଣ ପର ପରପାଳୁ । ବଧ୍ୟବଶୁ
ନିସର୍ଗକୃପାଳୁ । ବ୍ରଜେ ହେଉଛ ଏହି କୃତ୍ରିମ ବାଳଣୀ ରେ । ୩ ।
ବୋଲେ ବସ୍ତୁଦୁର୍ଗର ନଦବା । ବକ୍ଷୀ ନକଟକୁ ଗୃଲି ଯିବା । ବଂଶୀ-
ଗୀତ ପୀୟୂଷ ପିଇବା । ବଭବଶ ନ ପାହୁଁ ଅସିବା ଅଜଣା ରେ । ୪ ।

କୌତୁକାକ୍ଷିପିତମୀଷଦତଥ୍ୟଂ କୌତୁକା ହୃଦ ଦଧାତ ବୟସ୍ୟା ।
ପିଷ୍ଟପେ ମମ ଯଥା ତ୍ୱମହେଯ୍ୟା ପିଷ୍ଟପେଷଣଭୟାଦ୍ଧ ବଦାମି ॥

ରସିକାଂ ପ୍ରାଣାଧିକାଂ ତ୍ୱାଂ ବିନାନ୍ୟ ନ ଶରଣ୍ୟାଂ ମଦୁକ୍ତିନୈଷ୍ଠୁର୍ଯ୍ୟ-ନିଦାନପର୍ଯ୍ୟାଲୋଚନଶ୍ରୁତୁର୍ଯ୍ୟଧୂର୍ଯ୍ୟା କା ଚନ୍ଦ୍ରାଭୀରକନ୍ୟାସ୍ତ୍ରୀତି ଧୈର୍ଯ୍ୟମବଲମ୍ବ୍ୟ ମଦୁକ୍ତମନୁଷ୍ଠିତଂ ତଦ୍‌ବିଧୂତ୍ୟାଗଚ୍ଛାବାଂ ଗତ୍ୱା କୁଞ୍ଜଚନ୍ଦ୍ରିକାସ୍ୱ ସୈନ୍ଦତଙ୍ଗବନାନ୍ତ୍ୟାତନାଯାତମାନକଷ୍ଟାଙ୍କଲ୍ଲକସ୍ୟାପି ତସ୍ୟାଖଣ୍ଡିଶିଖଣ୍ଡମଣ୍ଡିତଶେଖରସ୍ୟ ଭ୍ରମଣରମଣୀୟାଙ୍ଘ୍ରି ଭୂବଃସ୍ୱସମାନବ-ଲୋକାନ୍ବିଷ୍ୟାବ ଇତ ବିତମିସ୍ତନକଦମ୍ବବିଳସ୍ପୃଢ଼ଙ୍ଗ୍ରିମାଡ଼ମ୍ବରଚରଣ ମଣ୍ଡନଚମ୍ପ୍ୟଂ ନିଃସୃତ୍ୟ କଦମ୍ବକୁଞ୍ଜକାନନାନ୍ତର୍ବିବଶତୁଃ ।

(୨୪) ଭ— ଲଳିତା ॥

ରାଗ କେଦାରଗୌଡ଼ା ॥ ତାଳ ନିପୁଣ୍ଠା ।

ଭଙ୍ଗି ଗୃଧ୍ନା, ଭ୍ରୂନୀଳଭୁଜଙ୍ଗୀ-ଭ୍ରମରଙ୍ଗବସଙ୍ଗି । ପଦ ।

ଭାଗ୍ୟ ଏ ଜନ ଆଖି, ଜନନରହି ସଖି, ଜାଣ ରେ । ଭ୍ରମି ଭୂ ନ ଯା ମନ୍ମଥବାଣରେ । ଭୁଜପାଶକୁ ଛନ୍ଦ ମୋ ଗଳେ । ଭିଡ଼ ପାଦ କଞ୍ଜ ଖଞ୍ଜଅରଣୀ ତଳେ । ଭୂମଣ୍ଡନା ରେ ! ପଦ । ଭଲ୍ଲ ମାନୁଛି ଦେଖ ସୁଧାମୟୂଖମୁଖ, ଅଳକାତଳ ଅଖ-,ଣ୍ଡିତ ରୋଚନାରେଖ, ତିଳକେ ଦୃଷ୍ଟି ରଖ, ସଖି ରେ ! କି ଦିଶେ ଚଳଚଳ ଗୃରୁ ଚନ୍ଦ୍ରକାଭୂଳ । ୧ ।

ଭୂଷିତ ନବରବି, କୁଣ୍ଡଳ ଯୁଗ ଛବି, ଗଣ୍ଡରେ । ଭିଦୁର ଏହସି ବିବେକ ମୁଣ୍ଡରେ । ଭିବ୍ୟଦାସ୍ତକ ମାଣିକ୍ୟବର । ଭ୍ରମ ଜାତ କରୁଅଛି ମଧୁବ୍ରଧର । ଭୂମଣ୍ଡନାରେ ! ପଦ । ଭୂତଭୂଷାବପଣ, ପ୍ରତ୍ୟେକ୍ତ୍ରଡ଼ନରୁ ଖାସ, ଏ କିଶୋର-କଟାକ୍ଷ, କେବଳ ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ, କନକାଚକ୍ରବନ୍ଧ, ସଖିରେ । କାହ୍ନ ବକ୍ଷର ଚଉ୍ର ଯୁବତୀ ଧୃତ କେତେ । ୨ ।

ଭଙ୍ଗୀସ୍ୱସୂରେ ଉଭ, ହେବାର କେତେ ଶୋଭା, ପ୍ରକାଶେ ! ଭରଞ୍ଜି କ ହାର ଯେ ବଷ ଥିକାଶେ । ଭୂର୍ଗସମାଧିଭଙ୍ଗ କରବ । ଭରତେ ଏହା କରକମଳବଂଶୀରବ । ଭୂମଣ୍ଡନା ରେ ! ପଦ । ଭୂଷୁ-ଡ଼ିବନ୍ତି ସଖି-,ଭୂତ ନାସ୍ତ୍ରମ ଧୃତ, ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ ଶୋଭି ଅତ, ରଙ୍ଗ ନାସ୍ତିକଦ୍ୟୁତ, ମଦଦ୍ୱିରଦଗତ, ସଖି ରେ ! ଶୋଭନାଧି ତୋ ଗାବନଗୁମ୍ଫୁଣ୍ଡ୍ୟାମନେନ୍ଦ ॥

ଭୂଷିଲେ ଅର୍ଦ୍ଧାଭୂର୍ଗ, ଖେଳି କପଟ ସ୍ୱର୍ଗ,-ମଘବା । ଏ ଶୃଙ୍ଗାରରସ

ବରଷେ ମେଘ ବା । ଭୃତ୍ୟପଣରେ ହେଲେ ଏହାର । ଭୁଜ ଭୁଜ-
ଗେନ୍ଦ୍ର କରନ୍ତା କଣ୍ଠେ ହାର । ଭୂମଣ୍ଡନା ରେ ! ପଢ଼ । ଭଜଥାନ୍ତ
ରଜନୀ, ଦିବସେ ଦିକଦାନୀ, ଖଟି ଏ କୁପାଦେନ, ସ୍ୱାର୍ଥ କରନ୍ତା ଜନୀ,
ସେତ ଜଳଜଯୋନି, ସଖି ରେ ! କରିବେ ଅନୁଗ୍ରହ ଏ ମୋହନ-
ବିଗ୍ରହ । ୪ ।

କୂଳାଭ୍ରଂଲିଟୈର୍ଯ୍ୟବ୍ୟସ୍ତକରଣଧୂର୍ଯ୍ୟସ୍ତିଲବୋ—
ଦଧନ୍ନୀପାଭ୍ୟସେ ଭୁବନନୟନଃ ସେଚନକତାଂ ।
ହରିଃ ସୋଽୟଂ କାଳାମ୍ବୁଦନଭତମାଳ.ଗର୍ବଚୁଟଃ
କୁତଶ୍ଚିଦ୍ଦୈର୍ଯ୍ୟନ୍ୟାସ ଗତନିମେଷୟା ଫପିବ ଦୃଶା ॥

ଇତି ବଙ୍କପଦ୍ୟ ରଥାଙ୍ଗସୌରଭଲବ୍ଧାରବ୍ଧାନଙ୍ଗମଙ୍ଗଳସଙ୍ଗୀତ-ମଧୁକରନିକରବଜାତାୟ୍ୟବିଳାସପୁଷ୍ପିନିକୁଞ୍ଜପୁଞ୍ଜମାସ୍ଥାନଂ ହରେର୍ଲୋଚନ-ଗୋଚରୀକୃତ୍ୟ କୁସୁମନରସ୍ୟାବରସ୍ୟସମୁଦ୍ୟମାଭିନୟେନ ତତୋ ନିତକାନ୍ତରଂ ପ୍ରତି ସ୍ଖଳିତାସ୍ୟଂ ଲଳିତାସ୍ୟଂ ।

(୨୫) ମ— ଲଳିତା ।

ରାଗ ମରୁଆ । ତାଳ ଏପୁଟା ।

ମଧୁରେ । ମନ୍ଦମନ୍ଦ ହୋଇ ଗନ୍ଧବହ ପ୍ରସରନ୍ତି କଦମ୍ବନିକୁଞ୍ଜ-ସୀମାରେ । ମରନ୍ଦ ସେକେ, ଚମକ ଲେକେ, ଭ୍ରମିଲେ ଇଷି ମାରେ । ନନ୍ଦନ ଲତା-, ଦମ୍ଭ ବନିତା, ବଦନେ ମିଶି ମାରେ । ମଣ୍ଡି ହେଲା ସେ ବନ-ସ୍ଥଳ, ମହାରଜତ ମହେନ୍ଦ୍ର ନୀଳ, ମୟୂଖଶିଖା, ମଯୂଖମଞ୍ଜରୀ, ବିଷର ସୁସମାରେ ପଦ । ମିଶିଲା ଗୃହ-, ନୟନ ବାର-, ରୁଦ୍ର ବଦନଲଭିଲାବାର, ମିଳିଲା ଶ୍ୟାମ ଗଉର ଦୁଇ ମୁହଁ ॥ ମଧୁ ଦନ୍ତବା, ଲଭିଲା ଅବା, ନବସରସୀରୁହ । ମାନସ ଅଙ୍ଗ-, ଭେଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ, ଭଙ୍ଗି ରଚିଲା ସ୍ନେହ । ମଜ୍ଜିଲ ଗଲା ସେହ ସାତ୍ତ୍ୱିକ, ହୃତ ବଇରୀ ସଖ୍ୟକଯାକ, ମଞ୍ଜାଇ ଦେଲା ଦୁହିଙ୍କମନ ମହାମୋଦପ୍ରବାହ ମଦଦ୍ୱିରଦ, ମଥିତ ହ୍ରଦ, ମୂର୍ଚ୍ଛିତ ମହୋତ୍ପଲ ଆମୋଦ, ଫୁଲଦରାଗ ପରଶ ଅଙ୍ଗ ନାଶ । ମୁଗଲାଞ୍ଛନ, ମଲାଚ ପୂର୍ଣ୍ଣି ଧାବଲ୍ୟ ପରକାଶ ।

ମଧୁମାଦକ,ଗୁଣ ସୂଚକ,କୋକିଳ କଳ ଘୋଷ । ମଣିମଣ୍ଡିତ ମଞ୍ଜୁ ମଞ୍ଜିର ଭୂଷା ଶିଞ୍ଜିତ ରସନାହାର, ଚହ୍ଲାର ପରକଟି ଶ୍ରବଣେ କଲା ବିବେକ ମୋଷ । ୧ । ମଧୁ ମଧୁର,ବଧୂ ଅଧର, କିଶୋରବର ଦଶନାମ୍ବର, ବିମ୍ବ ଚୁମ୍ବନ ଚୁ କୃତ ସ୍ୱନ ମେଳା । ମୃଦୁ ମନ୍ମଥ,ଧ୍ୱନି ଜନନ, କଳାଣ୍ଟି ଯନ୍ତ୍ରୁଁ ଖେଳା । ମହେନ୍ଦ୍ରମଣି, ବଳୟ ଶ୍ରେଣୀ,ରଣିଲ ହୋଇ ଚେଳା । ମନୋଜ୍ଞ ଗୃହ୍ଣ ପୀୟୂଷମୟ, ନିଶ୍ରିତ ହେଉ ସେହୁ ସମୟ, ମାର ମହତ୍ତ୍ୱ ଗଲା କି ନାହିଁ ହେଲା ସଂଶୟ ଲୋଳା । ୩ । ମନ୍ଦାରବନ ସେ ବନରସା-, ଚନ୍ଦ୍ରେ ରଚିଲା ସୁନବରଷା, ରସି ଲେ ସବ ଗନ୍ଧର୍ବମାନେଗାନେ । ମାତତାଣ୍ଡବ, ରଚିଲେଦେବ-,ଦାସୀଏସାକଧାନେ । ମର୍ଦ୍ଦଳ ଘୋଷ,ହେଲାବିଦଶମଣ୍ଡଳେ ସବୁ ସ୍ଥାନେ । ମୁକତ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା ସଂଲୋକ, ମାନଙ୍କୁଁ ମ୍ଲାନ କଲେ ପାତକ, ଖ୍ରୀଳଗଦେବ ସେ ମହୋତ୍ସବ ବାସ୍ତିଇ ଧାନେ ଗାନେ । ୪ ।

ପ୍ରାଦୁଷ୍କାଳାନ୍ତତମସାକୃପିଚଣ୍ଡପାତାତ୍
ପ୍ରାପ୍ତଃ ସମାକୁଳବିବେକଦୃଶାଂ ଜନାନାଂ ।
ଶ୍ରୀମିନ୍ଦ୍ରପ୍ରଖରପୀତମୟୂଖଲେଖା
ମୀଲୋତ୍ପଳାଂ ଶୁମୟମସ୍ତ୍ୟବନାଯ୍ ତେଜଃ ॥

ଶିଶୁପଦ୍ମକ୍ଲିଷ୍ଟପ୍ରାଂ ମାଳାମିବ ଷାଣୋକ୍ଷୀଡ଼ାଂ ମଣିମିବ ତମସାଗ୍ରସ୍ତୋ-ଦ୍ଧୃତାଂ ଚନ୍ଦ୍ରକାମିବଗଜେନ୍ଦ୍ରଦଳିତୋଜ୍ଝିତାଂ ସରୋଜିନୀମିବ ମୃଗେନ୍ଦ୍ରଗୁମ୍ଫତୋନ୍ମୁକ୍ତାଂ ସ୍ୱଗୀମିବାନଙ୍ଗସଞ୍ଚାରମଙ୍ଗଳମହୋତ୍ସବାତଶାହୀସ୍ତୁତାଂ ଭୂଭୃତ୍ରାମଙ୍କମାରୋପ୍ୟ କୃଷ୍ଣଃ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ।

ସାଗମୁଖାରୀ । ଆଡତାଳୀ ।

ଯୋଷାବର ରେ ! ଯଥାର୍ଥରେ ଜାଣ ମୁଁ ତୋହର ରେ ।
ଯାମଳଭୂଧରନିଭ ସ୍ତନଦ୍ୱୟଧର ମରଦନଆ ଶ୍ରୀକରରେ । ପଦ ।
ଯାବତ ତୋ ପାଦ-, କଞ୍ଜର ସୁମଦ, ଗଜଗତି ମୋ ଶେଖର ରେ ।
ଯତୀନ୍ଦ୍ର ସମାଧି-, ଖଣ୍ଡନା ତୁ ନିଧି, ମୁଁ ରଙ୍କମାନଙ୍କ ବର ରେ । ୧ ।

ଜନକ କି ତୁମ୍ଭ, ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ମୂର୍ତ୍ତି, ମୋ ମହାଶୁଭଦଶାର ରେ ।
ଯତ୍ନେ ସମ୍ଭାଳିବା, ଚନ୍ଦ୍ରାନନେ ଅବା, ମୋ କରେ କେଲି ସୁହାର ରେ ।୨।
ଯୁବତୀକଦମ୍ବ-, ରାଜା ଅବଲମ୍ବ, ହୋଇଲ ଯେବେ ନାଗର ରେ ।
ଯୁଦ୍ଧକୁ ସନ୍ନିଦ୍ଧ, ହୋଇ ଅତି କ୍ରୁଦ୍ଧ, ହେଉ ଏବେ ପଞ୍ଚଶର ରେ । ୩ ।
ଯମୁନାବାହିନୀ, ତଟରୁହବଳୀ, ଅବନୀ-ବନାଇବାର ରେ ।
ଯଶ ରଖି ନନ୍ଦା-, ପଟଳରୁ ବୃନ୍ଦା, କରାଇଲାତ ନାବାର ରେ । ୪ ।
ଯଶୋଦାକୁମର, ଗୋରେ ବାଧା ଶିର, ନୁଆଁଇଲେ ଲଜ୍ଜାଭର ରେ ।
ଯୁଗଳବିଗ୍ରହ, କର ଅନୁଗ୍ରହ, ଅଷ୍ଟଦୁର୍ଗପୁରନ୍ଦର ରେ । ୫ ।

ଅଦ୍ୟପ୍ରଭୃତ୍ୟନଳସେନ୍ଦୁ ସହୋଦରାସ୍ୟେ
ଦାସେ ତବାସ୍ମ୍ୟହମହର୍ନିଶମେବ ମୁକ୍ତଃ ।
ଆଗୋ ଲତା ନ ଗଣୟନ୍ତ୍ୟଙ୍କୁଶଂ ଯଥା ମେ-
ବାଲେ ମମ ତ୍ୱମପି ତଦ୍ଧିତଂ କ୍ଷମସ୍ୱ ॥

ଇତ୍ଥଂ ପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗଚୁମ୍ବାଚ୍ଛୁରଣୀୟାଦିରତଚାତୁର୍ଯ୍ୟ.ରୋମହର୍ଷ.କମ୍ପୈଃ ସଚଟୁକଣ୍ଠୋକ୍ତି ପଞ୍ଚମାଦୋଃ ଦଧତି ତତିମ୍ବ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷଭେଦୈର୍ଭକ୍ତୋଳା ଝିଲ୍ଲୀବ୍ୟଜନ-ବୀଜନୈଃ ଶ୍ରାନ୍ତ୍ୟାବସାନାୟାଂ କ୍ଷଣଦାୟାଂ ମଞ୍ଜୁଳକେଳିମନ୍ଦିରାନ୍ନିଳାୟ୍ୟ-ଦ୍ୱାର ନିଳାୟ କ୍ୱଚିଦ୍ ବ୍ରଜଦେବୀ ।

(୨୭) ର— ଶ୍ରୀବୃନ୍ଦା ।

ରାଗ କେଦାର । ଆଡତାଳୀ ।

ରସାଳଶାଖା ରେ ! ରହି ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏ କି ଲୋକହସା ରେ । ପଦ ।
ରକ୍ତିମା ଚୁମ୍ବିକା ଇନ୍ଦ୍ର ଆଶାରେ । ରାଜୀବେ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ହେଲେ କାଶାରେ ୧ ।
ରତ୍ନନାଥଯମର ପ୍ରଶଂସାରେ । ରମଣୀ କେ ନ ରସନ୍ତି ଫଂସାରେ ୨ ।
ରସିକେ ରସନ୍ତି ସିନା ନିଶାରେ । ରଜନୀ ଶେଷରେ ଏକି ଦଶାରେ ।୩।
ରହୁ ନାହିଁ ଯଶ ଅତରୁଷା ରେ । ରସାରୁ ହେଉ ଲତାକୁ ଖସା ରେ । ୪ ।
ରମଣୀଙ୍କୁ ହେମକୁ ସୁଦୃଶା ରେ । ରଙ୍ଗିଲୁ କେତେ ନିବିଡ଼ତମସାରେ ।[illegible]
ରାଜା ଅଷ୍ଟଦୁର୍ଗର ଏ ଭାଷାରେ । ରସେ ଏବେ ବଜ୍ରେ ହେଉ [illegible] ।

ଅନାଦୃତ୍ୟାଲୀନାଂ ପ୍ରିୟ ବଚନମାକାମକଠିନଂ
ହଠାତ୍ପ୍ରେଷ୍ୟୈଃ ଶ୍ରଦ୍ଧାର୍ଗଳନତଡରୂଦ୍ଧାପି ସଖି ରେତ୍ ।
ଇଦାନୀମପ୍ୟାସ୍ମା ବନମବନଭୂଷାତ୍ ଘ୍ରି ସ୍ମରମେ
ଯଥା ଭୂସ୍ବାଦ୍ ଯନ୍ମାନ୍ କୁରୁ କୃଷ୍ଣ ସପତ୍ନାସ୍ୟଦସିତଂ ॥

ତତସ୍ତଦାକର୍ଣ୍ଣ୍ୟାକର୍ଣ୍ଣାଭ୍ୟର୍ଣ୍ଣଚୁମ୍ବିତତୂର୍ଣ୍ଣକ୍ଷୀତାଲୋଚନାଦାହୋର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣସାବର୍ଣ୍ଣ୍ୟପର୍ଣ୍ଣବର୍ଣ୍ଣା ଶୀର୍ଣ୍ଣନଧୂବଚନୋଯାହ୍ବା ସା ପ୍ରକୀର୍ଣ୍ଣମାଲ୍ୟ ଗୃଥାସ୍ମୃ ସନ୍ଧାପନପଂ କିଶୋରେଶ୍ବରଂ ପ୍ରତି ।

(୨୮) ଲ— ଶ୍ରୀରାଧା ।

ରାଗ ଅବକାଶ । ଝିପୁଟା, ପଦ୍ମପଠ, ଅଠତାଳୀ ।

ଲୀଳାନିଧି ହେ ! ଲାଜେ ମୁଁ ଗଲି ସଖି । ଲୁଗାଇଛ କାହିଁ ଶ୍ୟାମ
ହେ ଦଅ ମୋ ଲଗି ଶାଢୀ । ପଦ ।

ଲଭି ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ପ୍ରାଣନାଥ କରି । ଲୋକହସାରେ ଯେବେ ଯିବ ସରି ।
ଲସିବ ଯେବେ ପାଇ ନନ୍ଦାଦାଉ । ଲାଗିଲ ଅପଣଙ୍କୁ କେହି ଥାଉ ।୧।
ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଗୁଣ ଅ[illegible]ଛି ମୋର । ଲକ୍ଷ୍ମମ ଅଧ ଭୂଷା ସଙ୍ଗ କର ।
ଲଭିଥିବ ଭ୍ରୂରୁ ମଧ୍ୟ ତିଲକ । ଲେଖିଦିଅ ବେଗେ ନ ଦେଖୁଁ ଲୋକ ।୨।
ଲୋଲୀ ଶ୍ରୀଭୃଙ୍ଗରା[illegible] ଶିଖିଲାଅ । ଲତା ଗହଳ ଗହଳେ ପଳାଅ ।
ଲାଗିଛି ଲାଖାମୂଳୁଁ ଶିଖଣ୍ଡ୍ରେ । ଲାଜକଥା ଲୋକେ ଦେଖିଲେ ଦାଣ୍ଡେ ।୩।
ଲଗାଇଛ ଲାଠ ଚପଳ ରସରେ । ଲୁଟିବ ସିନା କାଲି ପ୍ରଭାତରେ
ଲଦି ଅଞ୍ଚଳେ ଥିବ କୃପାସିନ୍ଧୁ । ଲାଗୁଅଛି କେତେ ହେଲେ ହେ ବନ୍ଧୁ ।୪।
ଲଳିତା ନ ହେଉଛି ଯେ ଡାକୁଅଛି । ଲଘେ ଦୁଃଖରେ ମୁଁ ରହିଛି ବାଛି ।
ଲଘୁ କରିବ ସେ ଦେଖିଲା କ୍ଷଣେ । ଲେଖାଧିପ ଅଷ୍ଟଦୁର୍ଗର ଭଣେ ।୫।

———

ଲମ୍ବମମ୍ବରମାରକ୍ତଂ ପ୍ରାପ୍ୟ ପ୍ରାଚୀକଟୋଷ୍ଣଟଃ ।
ବାଳାତ୍ମୁଦସ୍ପୁପଷ୍ଟେଷୋ ଗୁଷ୍ଟ ମଞ୍ଜୁଷ୍ଟୁକାପଲଂ ॥

ଅମନ୍ଦାନନ୍ଦଗୀପୂଷଜ୍ଞସ୍ୟନ୍ଦସ୍ତନୋଦ୍ଗରୁଦ୍ଧଳସ୍ୟନ୍ଦନପଦଦମ୍ପଖଞ୍ଜନଚଦେ- ନିଷ୍ଠାତରମଦଷାସ୍ୱାରକବନେଚରଚରଣାସୁଧଧୁନଭର୍ଯମୁନାବଃ ପରିବଦ୍ଧ- ସ୍ବଚ୍ଛନ୍ଦବୃନ୍ଦବୃନ୍ଦମଞ୍ଜରନ୍ଦଯାନସମୃଦ୍ଧତାଞ୍ଚଧାଚାପ୍ରଣୀତଙ୍କାରୈକ ଦ-

ମନ୍ଦିରଗୋପୁରବିଲମ୍ବିବନ୍ଦନକୁରମ୍ୟସ୍ରବ ପାଠବୈବାହିକାବଗାହାଗତ-
ଗୋପୀଜନଚରଣାଭରଣରଣିତଚରଣୈଃ ପରିଚର୍ଯ୍ୟମାଣପ୍ରହୃତକିତଶ୍ରମାର-
ବାତମରୁଦ୍ଭିଃ ସଂବୃତେଽପ୍ୟମ୍ବରତଲେ ଶନୈର୍ନି କୁଞ୍ଜାନ୍ନିଷ୍କ୍ରାନ୍ତ୍ୟାସ୍ତା
କାନ୍ତାନ୍ତ୍ୟାଂ ତାଂ ପ୍ରତି ସଖ୍ୟଃ ।

(୨୯). ବି— ସଖୀମାନେ ।

ରାଗ ସାବେରୀ । ଆଠତାଳୀ ।

ବିଚିତ୍ରବେଶ ମଞ୍ଜୁଳା ରେ ବାଳା ! ବିବିଧଗୁଣସୁଶୀଳା ।
ବିଭାବରୀ ଅର୍ଦ୍ଧେ ଏକାକୀ ହୋଇ ତୁ ରଚୁଅଛୁ ଫୁଲ ତୋଳା ।
ବିଳାସ କୁଶଳା ରେ । ବିକ୍ଷିଜଳମ୍ବ-ବିହାର ଲୋଳା । ୧ ।
ବାଳିକାକୁଁ ଦାଯୀ ପରି ରେ ବାଳା ! ବିଝିଥିଲୁ ଅନୁସରି ।
ବିଲକ୍ଷଣ ବନବିହାର ଉତ୍ସବ-ବେଳେ ତୁ ଦେଲୁ ପାଶୋରି ।
ବିଗୁରତି ଗୋର ରେ । ବିଶ୍ୱେ କାହ୍ନୁଁକ ପ୍ରୀତି ଆଚରି । ୨ ।
ଦକ୍ଷି ଅନାଇଁ ଦୂରରୁ ରେ ବାଳା । ବାସରେତ ଭସ୍ମ କରୁ ।
ଭ୍ରଙ୍କେ ଅଙ୍ଗ ଶୁଣି ଅପିଲୁଣି ଦୃଷ୍ଟି ପ୍ରତିବ୍ରତି ଆସୁ ଧରୁ ।
ବିଜ୍ଞନେ ସଞ୍ଚରୁ ରେ । ବଡ଼ ବିଷମ ଏ ଯା ନ ଡ଼ରୁ । ୩ ।
ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ଚିବମାଛି ରେ ବାଳା । ଭ୍ରଣିଚଣିତ ଦିଶୁଛି ।
ବିମ୍ବାଧରୁ ନବପଲ୍ଲବମାନଙ୍କୁ ବାଣ୍ଟି ଦେଲୁ ତାଙ୍କୁ କିଛି ।
ବିଶ୍ଳଥ ହୋଇଛି ରେ । ବାସ ପିନ୍ଧିଥାଅ ପରି କାଛି । ୪ ।
ଚିନ୍ତ୍ୟ ସ୍ତନସ୍ତବକ ରେ ବାଳା । ବିମୋହନ କଲ ବିଧି ।
ଚିରୂପୋଷ୍ଣଦେବ ବିପକ୍ଷକୁ ଜିଣି ଯତେଶ ମଣ୍ଡିଲୁ କି ଷିତି ।
ବିଶ୍ୱଭ୍ରୂଯୁବତୀ ରେ । ବନ୍ଦେ ଅଷ୍ଟଦୁର୍ଗଧରପତି । ୫ ।

ଯା ଭୂଂ ନିଶ୍ୱାସାଞ୍ଚଲତେ ସନ୍ଦେହଥା ନାନାଜତାଲିଙ୍ଗନମପ୍ୟଗାଢ଼ଂ ।
ଅଶୀଳିଚନ୍ଦ୍ରାର୍ଗଳପୁଙ୍ଗଦ୍ଧା ସୈବ ତ୍ୱମାସୀଃ କଥମଦ୍ୟକଷ୍ଟଂ ॥
ସାନ୍ତ୍ୱଃ ପ୍ରଣୟୋଦ୍ଧାସପରିହାସୈର୍ବିଶୈର୍ଭିରତ୍ୟେବମାଲୀନାମାଲୀନା-
ସ୍ତାମଙ୍ଗୈଶ୍ଚୁଲକ୍ଷ୍ମୀସ୍ମୁଲ୍ଲିଜାବିମର୍ଦ୍ଦନଦୂନାଙ୍ଗ୍ୟା ନାଙ୍ଗୀକୃତ୍ୟାଙ୍ଗସ୍ରାଗାଦ-

ଫସ୍ମାରଂ ପାଳପବାଳସମୀରେଣ କଦମ୍ବକଦମ୍ବସମ୍ବାଧେନ ପଥା ତାଭିଃ
ସହଚରୀଭିରବଗାହ୍ୟାସୁ ଯମୁନାଂ ପ୍ରବିଷ୍ଟାସ୍ୱାଂ ରାଧାୟାମକସ୍ମାଦାଗୀତଃ
ସାନ୍ଦୀପନୀମୁନିନନ୍ଦନଃ ସାନନ୍ଦଂ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପ୍ରତି ସସ୍ମିତଂ ।

(୩୦) ଶ୍ରୀ—

ଶ୍ରୀମଧୁମଙ୍ଗଳ ।

ରାଗ ନଳୀନୀଗୌଡ଼ା । ତାଳ ଝୁଲା ।

ଶ୍ୟାମ ଶିଖଣ୍ଡଚୂଳ । ଶ୍ରମ କି ଆଜଯାକେ ହେଲୁ ସୁଫଳ । ପଦ ।
ଶ୍ରୀବୃନ୍ଦାବନ ଗଲୁ କି ସର । ଶମ୍ବରପୁରପୁତ୍ର ଦେଲେ କି ଜ୍ୱର ।୧।
ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗଦେଶ ଦିଶେ ଏପରି ଆଜ । ଶରଦଚନ୍ଦ୍ରମୁଖେ ନାହିଁକଳଙ୍କ ।୨।
ଶିଶୁ ହେଲେହେଁ ତୁମ୍ଭେ କେଶରୀ ସର । ଶଗ-କଶୋରୀଷ୍ଟିକ ଦେଲ ଯେ
ସାର ।୩। ଶିର ସୁନ୍ଦର ଦିଶେ ମୁକ୍ତାବନ୍ଧ ବୋଲି । ଶରଣବୋଲି
ପ୍ରହ୍ଲଳ କି ପା-ଦ[illegible] ।୪। ଶେଷମାଳା ଦଳଦେଇ କୁଠାରେ । ଶଙ୍କା
ନ କଲ ସଖାମାନଙ୍କଠାରେ ।୫। ଶରମପ୍ରଦ ଅଙ୍ଗସରକ ହେଲୁ ।
ଶମନସ୍ୱସା ତଟ ଅଟବୀ ବୁଲୁ ।୬। ଶପଥ ଶତ ଶତ କହୁଛି ସତ ।
ଶ୍ରୀବାଳୁଙ୍କେଶ ଦେବ ରଚିଲେ ଗୀତ ।୭।

———

ନବଶୈଶବ ସୌକୁମାର୍ଯ୍ୟଧୁର୍ଯ୍ୟାଙ୍ଗୁଳଲୋଦ୍ଭୂତଦୁର୍ଦ୍ଧରଚଳସ୍ୟ ।
ତବ ତସ୍ୟ ବଳାଚ୍ୟ ବାଳିକାଯ୍ୟାସ୍ତନତାଳଦ୍ୱୟଦାରଣଂ ନ ଚନଂ ॥
ଚରେଣ ଲବ୍ଧାଙ୍କୁରମନୋରଥଫଳତୟା ଗର୍ବିତୋଽସିଖର୍ବିତପର୍ବ-
ଶର୍ବରୀରମଣାସ୍ୱାଦ୍ୟବୋଦ୍ଧବାଂ ନନ୍ଦଯଶୋଦୟୋଃ ପୁରତସ୍ତନା—
ଚରିତମେତ୍ତ୍ୱଲ୍ଲବତ ମଧୁମଙ୍ଗଳେ ସପ୍ରଣୟମୀଷଦ୍ୱ୍ୟାସସ୍ମିତସ୍ତଂ ପ୍ରତି କୃଷ୍ଣଃ ।

———

(୩୧) ପ—

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ

ରାଗ ମୁଖାରୀ । ତାଳବିଦୁଷ୍ଟା ।

ହପତନ୍ତି ମୋରରେ । ଯନ୍ତ୍ର ଏହୁ ଥରରେ । ସାରଦ୍ୱାର ମିଶାରମଣୀବର
ପତ୍ର ଧର ବାଘଛୁରଳେ ନିରନ୍ତର ନ ଫିଙ୍ଗ ଦୂଣି ହୁଣି ସୁନ୍ଦର ନହୁଇଛି

ବଗୃର ଭରସା ଅବଟା ପରମିତ । ପଦ ।

ଶୁଣିଲେ ଅଉ କେ ବ୍ରଜେ । ସରସିବଷିନା ଲାଜେ ।
ଯାହା ତୁ ନୋହିଲେ କିଛି । ଫସାରେ ମୁଁ ନକ ଅଛି । ୧ ।
ସାଧୁଜନ କୁଷିକୂପେ । ସେନା ଭଲ ମନ୍ଦ ଛପେ ।
ଫନ୍ଦିର କ୍ଷୋଧଉଦସ୍ୟୁ । ସହଜେ ତୁ ସୁହୃଦସ୍ୟୁ । ୨ ।
ସାକ୍ଷାତ ଦେଖିଲା ପର । ସାକ୍ଷୀ ଦେବାକୁ ବାହାର ।
ସାଧିବାର ଅବସ୍ୟର । ସପକ୍ଷୀ ମୁଁ ନୁହେ ତୋର । ୩ ।
ସାନ୍ଦୀପନିସୁତ ଯତ । ଯେ ଛ ଜ ଣେ ବୋଲି ଖ୍ୟାତ ।
ସୁହୃଦେ ଡିଷ୍ଟିବେ ଢ଼କୁ । ସମ୍ପାଦିବୁ ଏତେ ଏକା । ୪ ।
ସମାଂଯମୀନା ଅସ୍ପୃତେ । ସମର୍ପି ଦେବ ମୁଁ ନୋତେ ।
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମେ ର ଅଂବାର । ସର୍ବସ୍ୱ ପର୍ ତୁ ମୋର । ୫ ।
ସବୁ ଅନ୍ୟାସ୍ୟ ଚରତ । ଶେଷାକୁ ସୁରୁ ତୁହ ତ ।
ପମସ୍ତେ କାଂଟୁ ତୋଷ୍ଟିଙ୍କ । ସଖା ଲକ୍ଷଣ ଏ ଷ୍ଟିକ । ୬ ।
ଶୁଣି କିଶୋର ବଚନ । ସଖା କଲା ଅଲିଙ୍ଗନ ।
ପ୍ରକାମା ଅଷ୍ଟଦୁର୍ଗର । ସନ୍ତୋଷେ ଯୋଡ଼ିଲେ କର । ୭ ।

———

ଅନ୍ୟୋଽନ୍ୟଶ୍ଳେଷଶର୍ମବ୍ୟତିକରବମଲସ୍ୱାନ୍ତସନ୍ତୋଷବନ୍ତା-
ବନ୍ୟୋଽନ୍ୟାବେଶଶୈଲକ୍ଷ୍ମୀକ୍ଷଣଗଳିତସମସ୍ତାନ୍ତରାୟୌ ସଖାୟୌ ।
ସଷ୍ଟଦ୍ଧା ବଦ୍ଧ ପଦ୍ଧଭ୍ୟୁପନତଯଷ୍ଟିଭିଃ ସାର୍ଦ୍ଧମାନନ୍ଦବଂଶୀ-
ଶୃଙ୍ଗଧ୍ୱାନାଢ଼୍ୟଘୋରଂ ତଦଦଘନକୁଞ୍ଜବୋଜଗ୍ମତୁସ୍ତୀବ୍ରବେଗୈଃ ॥

ତତସ୍ତସ୍ୟାସ୍ତୀରେଽନ୍ୟୋନ୍ୟସ ମାନସ ତଦସ ସଙ୍ଗୋପନେନାଭିବର୍ଷକ-
ପଥବାଧରଭିରବଦବନୈକ୍ୟ ସବ୍ରଜବାଳକବ୍ରଜଂ ସମୃଦ୍ଧପ୍ରତାଣ୍ଡବ-
ପାଣ୍ଡିତ୍ୟଶୋଭିପିଚ୍ଛମଣ୍ଡିଳଚରଣାମ୍ଭୋଜଂ କଂଶଦବଶିଷ୍ଟଶୈଶବ କେଶବ
ମିଥଃ କଥାସ୍ତେନରେ ।

(୩୨) ଷ— ପକ୍ଷୀମାନେ ।

ରାଗ ମୋହନା । ଏକତାଳୀ ।

ଷଟ୍ପଦନୀଳକେଶି ଅଗୋ ଗୃହିଁ ଗୃହିଁ । ସର୍ବଂସହାରେ ଖେଳୁଛି
କିବାରବାହୁ । ସମୀପରେ ତାର ବନ୍ଧୁ । ସରଜୁଅଛନ୍ତି ନୃତ୍ୟ ଅନେକ

ବରଷ । ୧। ସଞ୍ଚରଣଶୀଳ ନବତମାଳକୁରୁହ । ସଙ୍ଗେ ଯେଣୁ ଅଛିନ୍ତି ଏ ସଖାସଖୀବୃନ୍ଦ । ଶାରି ଶୁକ ପରଭୃତ । ଶାଖାମାନଙ୍କରେ କରୁ ଅଛନ୍ତି ସଙ୍ଗୀତ । ୨ । ସୁରେଶ୍ଵରରତନ କି ହେବାରୁ ଜଙ୍ଗମ । ସବୁ ମଣିମାନଙ୍କ ମିଳିଲା ସେହି କ୍ରମ । ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣବର୍ଣ୍ଣା ଏ ଏଣିକ । ସମ୍ପାଦବେ ମୂର୍ତ୍ତିବନ୍ତ ରତନଶ୍ରେଣୀକ । ୩ । ସଜ ହୋଇ ସ୍ଵର୍ଗ-ସରଦାର ଅବା ଅସେ । ସ୍ଵକୀୟ ଫଳକ ଯେଣଅଛି ଗୃହପାଶେ ! ସାରଦେବ ନଷ୍ଟେ ଅଜ । ସର୍ବେଜସ୍ଥନ୍ଦରନେବା ଜନମନ ଲଜ । ୪ । ସୁରଧୁନୀତଟରେ ଯେବେ କରଥିବା ତପ । ଶଙ୍ଖାଳ କରିବା ଏ ତାପିସ୍ଥଅନାତପ । ସୁଖେ ବହିବା ରସକ୍ରେ । ସାମନ୍ତସୁଧାଂଶୁ ଜଗଦ୍ଧେବ ବୋଲେ ଗୀତେ । ୫ ।

ପୂରତଃ ପରତୋଽପି ତର୍ଣ୍ଣିକାଦିଧିତ ଝୀଡ଼ନମାଳ ଯସ୍ୟ ସଃ ।
ଅତଣୀଳୁସୁମଚ୍ଛବିଃ ଶିଶୁବିନ୍ଦ କୋଽପ୍ୟଂ ଜନନେନ୍ଦରଞ୍ଜନଃ ।

ଇତ କୌତୁହଳାଶଙ୍କ୍ୟାଲେଲଲ୍ଲେଚନାନାମାଭୀରସୁଭ୍ରୁଦାକ୍ଷୀଣାମନ୍ୟୋଽନ୍ୟସମ୍ଭାଷଣାଂ ସମାପ୍ତାବେବ ନେଦଷ୍ଟସୈକତାଙ୍ଗଲଙ୍ଗିତ ଚରଣସରସିଜେନଂବ୍ରଜେ ବଧ୍ୟସ୍ତରତ୍ତୁଷୋଷ୍ଠକଙ୍କଣମମ୍ପ୍ୟଂମଦନମୋହନ ଇତ ପ୍ରେମାମନ୍ଦମାଡ଼ମ୍ବରଃ ସମାବଭ୍ରସୀତ୍ ।

(୩୩)ହ— ସଖୀମାନେ ।

ସ୍ଵଗ ଗୌଡ଼ା ତାଳଝୂଲା ।

ହର ଅମୃର ଗୋ ଏତ ପ୍ରାଣଧନ । ପଦ ।

ହରହମ୍ଭମଣି କି ଜଣୁଛି ଅପଘନ ଗୋ । ନିନ୍ଦୁଛି ଇନ୍ଦୁକୁ ସୁବଦନ ଗୋ । ହଜାରସଂଖ୍ୟକ ଏକ ହେଲେହେଁ ମଦନ ଗୋ । ହେବ କି ଏ ମୋହନ ସମାନ ଗୋ । ୨ । ହଜ ନ ଯିବ ଜମୁତକେଶାର ଲ୍ଲାନ ଗୋ । ଶୁଣି ମୃଦୁ ବେଣୁଗାନ ଗୋ । ୩ । ହଟେ ଥରେ କରଥିବା ରଦାମ୍ବର ପାନ ଗୋ । ହେବତ ସଫଳ ଯଉବନ ଗୋ । ୪ । ହାରମଧ୍ୟରେ ତରଳ ରତନ ସମାନ ଗୋ । ହେବ କି ଏ ଯୁବକ-

ଜୀବନ ଗୋ । ୫ । କୃଷ୍ଣ କୃଏ ଅଷ୍ଟଦୁର୍ଗ ମଧୁସୂଦନ ଗୋ । ଛିଣ୍ଡିଲା ଏ ରସର ବିରଚନ ଗୋ । ୬ ।

ଏତସ୍ୟେଷଣକୋଣବୀକ୍ଷଣଦଳନ୍ନୀଲାରବିନ୍ଦାଶୁଗା-
ସାରୈଃ ସାରସୁସାରସୁନ୍ଦରଦୃଶାଂ କନ୍ଦର୍ପଦର୍ପୋଦନ୍ୟୈଃ ।
ଦାସ୍ୟଂ କିଂ ନ ବିବେଶ ବିସ୍ମିତମିତୈସ୍ତଚ୍ଚିତ୍ତଂ ମଣୀନାଂ ଗଣୈଃ
ସଂବାଧ୍ୟ ସ୍ଫୁରଲ୍ଲଦୂରନ୍ତ୍ୟଖୁରଲ୍ଲୀ ବିମ୍ବାଧରଷ୍ଟୁ ନ୍ଦିତ ॥

ଚରାଚରେଚୈର୍ଯ୍ୟ,ବର୍ଦ୍ଧିଂଚିନ୍ନବର୍ହାବତଂସସ୍ୟେତସ୍ୟବଂଶୀନିନଦେ ପ୍ରସର-ତ୍ୟର୍କଜାଦ୍ଭିଃ କାର୍କଶ୍ୟଜନତାଦ୍ଭିଃ ଶିଳାବଳୀନାଂ ଶାଖୀନାମପ୍ୟଶିଖଂ ସପୁଲକତ୍ୱସ୍ୟ ମୃଗାଣାମୁତ୍କର୍ଣ୍ଣିତାଦ୍ଭିଃ ଫଣୀନାଂ ଚକିତଚକିତଚକ୍ଷୁଶ୍ଚନ-ତ୍ୱସ୍ୟାନୁଭବୋବଭୂବ ॥

(୩୪) ଖ— ଛାନ୍ଦ ।

ରାଗ କେଦାର । ଅଦ୍ଧତାଳ ।

କ୍ଷମାନୁକମ୍ପା ଧର ହେ ! କ୍ଷୀରସାଗରସମ୍ଭବ-କୁଚକୁମ୍ଭଯୁଗଳ-ପରିରମ୍ଭ-
ଚତୁର ହେ ।

ଖଡ଼ିଚଙ୍କବାଳ ମହାଭୀତିନିବାରଣ ହେ । କ୍ଷୁତିଶିର ଅବତଂସାକୃତ ଶ୍ରୀଚରଣ ହେ । ମଲ୍ଲଳବହରଣ,-କଲ୍ପିତଚରଣ, ଧରାଧର ହରଣ, ଚରାଚର ଶରଣ, ତଲ୍ଲବରକରଣ, ବଲ୍ଲବର ଚରଣ, ନଖାଂଶୁ ଫୁଟଗଣ, ଶିଖାଭରଣ ହେ । ୧ ।

କ୍ଷଣେ ହେଲେ ନାମକୁ ମୁଁ ନ ଭଜେ ତୁମ୍ଭର ହେ । କ୍ଷେମେ ହେବାରୁ ମୁଁ ପାଡ଼ିଗଲେ ବିସ୍ମୃତ ହେ । ମନା ନକର ହିତ, ଅନାଦର ବିହିତ, ଅନାଉଛି ନିରତ, ଚୂନାକରୁ ଦୂରିତ, ଅନାରତ ମୋ ଚିତ୍ତ, ମନାସୁଛି ଅଦ୍ଭୁତ, ଜନାର୍ଦ୍ଦନ ପତିତ,-ମାନଙ୍କ ହିତ ହେ । ୨ ।

କ୍ଷମ ମୁଁ ନୃହେତ ଅନୁପମ ଅନୁଭବ ହେ । କ୍ଷମ ଦଣ୍ଡରୁ ମୋ ରକ୍ଷା କେମନ୍ତେ ହେବ ହେ । କଳାକରଭବନ, କଳାମୁଖଭଞ୍ଜନ, କଳାହିତରଞ୍ଜନ, କଳାବର ଯତନ, କଳାପର ବୃଜନ,—କଳାସ୍ତୁତ ଧନ୍ୟ, କଳାଢ୍ୟ ସୁଜନ,—କଳାପଘନ ହେ । ୩ ।

ଷମାଧିପ ଜଗଦ୍ଦେବ ବନ୍ଦେ ସର୍ମାପରେ ହେ । ଶ୍ରମାର୍ତ୍ତ ହେବାରୁ ଭବଭ୍ରମାତଶସ୍ତରେ ହେ । ବ୍ୟଥାନିବନ୍ଧ ହର, ପ୍ରଥା ଚନ୍ତୁ ମିହିର, ପଥାନ୍ତ୍ରକଳୁହର, ରଥାଦ୍ଦରୁ ଅମର, ମଥାମଣ୍ଡିକକର, ରଥାଙ୍ଗ ଯୁତ କର, କଥା ବନସ୍ତୁ ମୋର, ବୃଥା ନ କର ହେ । ୪ ।

ଦଳିତାଞ୍ଜନପୁଞ୍ଜମଞ୍ଜୁଳାଙ୍ଗୋ ଲଳିତାଦମ୍ବୁଜଲୋଚନାର୍ଚ୍ଚିତାଙ୍ଘ୍ରିଃ ।
ଫଳିତାମରଭୂରୁହଃ ଶ୍ରିତାନାଂ କଳିତାପଂ ଦଳୟତ୍ୱଳଂ କବୀନାଂ ॥

ଧୀନାବନୀଭରସ୍ତବହତଶାଚବାହୋ—
ତ୍ରୀନାନ୍ତ୍ରିଜେନ୍ଦ୍ରଚରମାଭରଣଂ ମହୋନଃ ॥
ଚୀନାମ୍ବଳାଲୁଚଳଦଞ୍ଚଳଚେଳମାଳଂ
ସ୍ଥାନାଂ ଘସାମସ୍ତମତାଂ ଶଚଣଂ ଶରଣ୍ୟଂ ॥
ପୀନାନୁକମ୍ପନରସାମୃତପୂରପୂର୍ଣ୍ଣୋ-
ଦୀନାଦ୍ୟନଃସ୍ତୁ ତତରୋସ୍ତବସଜ୍ଜକର୍ଣ୍ଣଃ ॥
ମୀନାଦ୍ୟନେକବଧରୂପଧରଃ ପରାତ୍ମା
କୀନାଶକଙ୍କରଭୟାନ୍ନ ଉରୀହରୀତୁ ॥

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭ୍ୟାମନ୍ୟୋନ୍ୟଲାବଣ୍ୟଲୋକଲୋଚନାଭ୍ୟାମମ୍ବରାଡ଼ମ୍ବର ବଡ଼ମ୍ବିତାମ୍ବୁଧରଚ୍ଛବିଚନାଭ୍ୟାଂ କାର୍ତ୍ତସ୍ୱରସମାରସାଦୃଶ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣବର୍ଣ୍ଣାଭ୍ୟାମାର୍ଦ୍ଧିହରକର୍ଣ୍ଣନ-ସଜ୍ଜକର୍ଣ୍ଣାଭ୍ୟାଂ ରକ୍ତାରବିନ୍ଦସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟତୁନ୍ଦିଳଚରଣାଭ୍ୟାଂ ଭକ୍ତାନୁରକ୍ତା-ଚରଣାଭ୍ୟାମମନୁଷାନୁଭବବଭବାଭ୍ୟାଂ ଶ୍ରୀରାଧାମାଧବାଭ୍ୟାଂ ନମୋ ନମଃ ।

ଇତି ଶ୍ରୀକିଶୋରଚନ୍ଦ୍ରାନନ୍ଦାଖ୍ୟଂ ଚମ୍ପୂକାବ୍ୟଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଂ ।

Printed by A. H. Seth, U. P. Works, Cuttack.

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଅଗ୍ରିମ ପଠାଇ ପୁସ୍ତକ ମଗାଇଲେ ଯଥେଷ୍ଟ କମିଶନ ଦିଆଯାଏ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତ :—

ପ୍ରଥମସ୍କନ୍ଧ	ଟ ୦ ।
ଦ୍ୱିତୀୟସ୍କନ୍ଧ	ଟ ୦ ୷
ତୃତୀୟସ୍କନ୍ଧ	ଟ ୦ ।୵
ଚତୁର୍ଥସ୍କନ୍ଧ	ଟ ୦ ୳୵
ପଞ୍ଚମସ୍କନ୍ଧ	ଟ ୦ ।
ଷଷ୍ଠସ୍କନ୍ଧ	ଟ ୦ ।
ସପ୍ତମସ୍କନ୍ଧ	ଟ ୦ ।୵
ଅଷ୍ଟମସ୍କନ୍ଧ	ଟ ୦ ।୵
ନବମସ୍କନ୍ଧ	ଟ ୦ ।୵
ଦଶମସ୍କନ୍ଧ(ଗୋପ)	ଟ ୦ ୳
ଦଶମସ୍କନ୍ଧ(ଦ୍ୱାରକା)	ଟ ୦ ୳୵
ଏକାଦଶସ୍କନ୍ଧ	ଟ ୦ ।
ଦ୍ୱାଦଶସ୍କନ୍ଧ	ଟ ୦ ।୵
ତ୍ରୟୋଦଶସ୍କନ୍ଧ	ଟ ୦ ୷
ରାସକ୍ରୀଡ଼ା	ଟ ୦ /୬
ଅଙ୍ଗଦପଦ୍ଧି	ଟ - ୵
ଅଲଙ୍କାରବୋଧ	ଟ ୦ /
ଅଶ୍ୱମେଧଯଜ୍ଞ	ଟ ୦ ୵
ଅନନ୍ତଲହରୀ	ଟ ୦ /୬
ଅରଭୃଂସନ	ଟ ୦ /
କପଟପାଶା	ଟ ୦ /୬
ଅମରଯୁଗର	ଟ ୦ ୳
ଗଙ୍ଗାମାହାତ୍ମ୍ୟ	ଟ ୦ ।/
ପଦ୍ମପୁରାଣ	ଟ ୧ (
ଗୀତଗୋବିନ୍ଦ	ଟ ୦ ।
ଗୋବିନ୍ଦଚନ୍ଦ୍ର	ଟ ୦ ।
ଦ୍ରୌପଦୀସ୍ୱୟମ୍ବର	ଟ ୦ ୵
ତୁଳାଭିଣା	ଟ ୦ ୷
ବିଲଙ୍କାରାମାୟଣ	ଟ ୦ ୳୵
ଭନ୍ଦୁଗୋଭା	ଟ ୦ ୵
ଭୂତକେଳି	ଟ ୦ ୵
ଭ୍ରମରବରଯାଲି	ଟ ୦ ୵
ବିଚିତ୍ରରାମାୟଣ	ଟ ୧ (
ମନବୋଧଚଉତିଶା	ଟ ୦ (୬
ମଥୁରାମଙ୍ଗଳ	ଟ ୦ ।/
ମର୍ଣ୍ଣରତ୍ନମାଳା	ଟ ୦ /
ମୋହମୁଦ୍ଗର	ଟ ୦ /
ଲକ୍ଷ୍ମୀପୁରାଣ	ଟ ୦ ୵
ଶ୍ରୀପଞ୍ଚମୀବୋଧ	ଟ ୦ (୬
ଷଟେସମିର	ଟ ୦ /୬
ସଙ୍ଗୀତ ମନମୋହିନୀ	ଟ ୦ ।
ହରଣୀସ୍ତୁତି	ଟ ୦ /
ଅଦର୍ଶନାରୀ	ଟ ୦ ।
ସୀତାବନବାସ	ଟ ୦ ୳
କୋକଶାସ୍ତ୍ର	ଟ ୦ ୳
ପସ୍ତାବଚିନ୍ତୁ	ଟ ୦ ।୵
ଗୁଣସାଗର	ଟ ୦ ୷
ରସବିନୋଦ	ଟ ୧ (
ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡଭୂଗୋଳ	ଟ ୦ ୵୬

ଶ୍ରୀରାଧାକୃଷ୍ଣ ବସୁ, ଏମ୍. ଏ.

ମାଷ୍ଟକଘୋଷବଜାର, ପୋଃ ଅଃ ବୁଦ୍ଧନାଗ୍ରୈକ, କଟକ ।